

21st April 1959]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Mr. Speaker, Sir,
I move—

‘ That the decisions of the Business Advisory Committee be adopted ’.

MR. SPEAKER: The question is—

‘ That the decisions of the Business Advisory Committee be adopted ’.

The motion was put and carried.

MR. SPEAKER: We shall now proceed with the Bills. Though the Business Advisory Committee had decided that 1½ hours should be allotted for the Payment of Wages (Madras Amendment) Bill, 1959, many hon. Members feel that more than one hour may not be necessary for that Bill. They think, that if the House will agree, they can give two hours for the consideration of the Public Health (Amendment) Bill. If that is the desire of the House I have no objection to allow two hours for the Public Health (Amendment) Bill. If many hon. Members take part in the discussion of the Bill then we can change the time allowed for the Bill. The Hon. Minister may now move the motion standing in his name.

IV. GOVERNMENT BILLS.

(1) THE MADRAS PUBLIC HEALTH (AMENDMENT) BILL, 1959 (L.C. BILL NO. 2 OF 1959).

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: Mr. Speaker, Sir, 2-10
I beg to move— P.R.

‘ That the Madras Public Health (Amendment) Bill, 1959 (L.C. Bill No. 2 of 1959^a), as passed by the Council be taken into consideration.’

Sir, I may explain the circumstances under which this Bill is being brought before this House.

A Committee was appointed in 1950 under the Chairmanship of the Director of Public Health to go into the question of sanitation of hotels and catering establishments and to make recommendations for improving the existing conditions therein. It was observed by the Committee that it was necessary to take power under the Madras Public Health Act, 1939, to license and control the catering establishments as had been done in the case of lodging houses. It was also observed that such a measure would bring about uniformity of procedure in regard to ‘licensing’, ‘appeal’ and ‘control’ of catering establishments in Madras City, in Municipal, District Board and Panchayat areas.

[Sri M. A. Manickavelu]

[21st April 1959]

Section 279 of the Madras City Municipal Act provides that no person shall without or otherwise than in conformity with the terms of a licence granted by the Commissioner keep any lodging house, eating house, tea-shop, coffee-house, cafe, restaurant, refreshment room or any place where the public are admitted for repose or for the consumption of any food or drink or any place where food is sold or prepared for sale. The drinking and eating establishments in municipalities and the district board and panchayat areas are at present licensed under section 249 of the Madras District Municipalities Act, 193 of the Madras District Boards Act and 91 of the Madras Village Panchayats Act respectively. These provisions are not similar to section 279 of the Madras City Municipal Act and they cannot be availed of for the effective control and prevention of spread of communicable diseases from catering establishments. Though there is provision in the Madras Public Health Act designed to prevent and control the incidence and spread of communicable diseases from lodging houses, there is no provision for similar control of eating and drinking establishments. It was pointed out by the Committee that even the model by-laws framed under section 306 (i) of the Madras District Municipalities Act and 202 (7) of the Madras District Boards Act laid more stress on the environmental aspects of the premises than on the control of food infection and food poisoning. It was, therefore, recommended that Chapter XII of the Madras Public Health Act relating to 'food control' should be thoroughly revised. In pursuance of this recommendation, it is proposed to revise Chapter XII of the Act and to provide for the control and prevention of the spread of communicable disease from catering establishments also and to amend suitably section 287 of the Madras City Municipal Act, 1919. With these words, I commend this motion for the acceptance of the House.

MR. SPEAKER: Motion moved:

'That the Madras Public Health (Amendment) Bill; 1959 (L.C. Bill No. 2 of 1959) as passed by the Council be taken into consideration.'

There are two amendments given notice of by the hon. Members, Sri T. S. Ramaswami and Sri P. S. Chinnadurai. They both refer to the same matter. Then hon. Member Sri T. S. Ramaswami, is not in his seat and the hon. Member, Sri P. S. Chinnadurai, can move his amendment.

SRI P. S. CHINNADURAI: Sir, I move the following amendment:—

"That the Madras Public Health (Amendment) Bill, 1959, be referred to a Select Committee of the House consisting of members."

21st April 1959]

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : Sir, I second it.

MR. SPEAKER : The amendment is—

“ That the Madras Public Health (Amendment) Bill, 1959, be referred to a Select Committee of the House consisting of members.”

Now both the motion and the amendment are before the House for discussion.

* SRI S. PAKKIRISAMI PILLAI : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தத் திருத்தத்தை இப்பொழுது கொண்டு வந்திருக்கும்படியான நிலைமையைக் கவனிக்கும்போது இதிலுள்ள பல விஷயங்களையும் பரிசீலனை செய்யும்படியான நிலைமை இருந்து கொண்டிருக்கிறது.

MR. SPEAKER : How long will the Hon. Minister take for his reply?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : About 20 or 25 minutes.

MR. SPEAKER : Then four hon. Members can speak. I allow ten minutes for each hon. Member.

SRI S. PAKKIRISAMI PILLAI : இதன் நோக்கம், லைசென்ஸ் மூலம் அரசாங்கத்திற்கு வரி வசூல் செய்யும்படியான நிலைமையில்தான் இது இருக்கிறது என்று சுலபமாக அத்தனை பேர்களும் சொல்லமுடியும். சுகாதாரத்தை அபிவிருத்தி செய்யவேண்டுமென்ற குறிக்கோள் அங்கு இருந்தாலும் சுகாதாரத்தை அபிவிருத்தி செய்வதற்குண்டான வழிகளையும், அதற்குண்டான திட்டங்களையும் அரசாங்கத்தார் வரையிலும் பூர்த்தி செய்யவில்லை. லைசென்ஸ் வாங்கித்தான் தின்பண்டங்கள் விற்கப்பட வேண்டுமென்று வற்புறுத்தல் அநேகமாக எல்லா பட்டணங்களிலும், எல்லா சிறிய பட்டணங்களிலும் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அதுபற்றி மேலும் வற்புறுத்தி பிரயோஜனமில்லை. இச்சட்டப் பிரகாரம் கிராமப் பகுதிகளிலுள்ள சின்னஞ்சிறு வியாபாரிகளும் லைசென்ஸ் வாங்கி, அந்தப் பணத்தை அரசாங்கத்திற்கு அல்லது பஞ்சாயத்து போர்டுக்கு கொடுக்கவேண்டுமென்ற நிலையில்தான் இந்த ஏற்பாட்டை செய்திருக்கிறார்கள். நமக்குத் தெரியும், அநேகயிடங்களில் ஏழை மக்கள் வீட்டின் முன்புறத்தில் ஆப்பம், இட்டிவி போன்ற தின்பண்டங்களை விற்கிறார்கள். அந்த மாதிரி விற்பவர்கள் லைசென்ஸ் வாங்க வேண்டுமென்ற வற்புறுத்த இதன்மூலம் ஏற்படுகிறது. மேலும் தொழிலாளர்கள் வசிக்கும் பகுதிகளில் நிறைய தின்பண்டங்கள் விற்கக் கூடியதொரு நிலை இருப்பதால், சாதாரணமாக தொழிலாளர்கள் வேலைக்குச் செல்லும்போது தங்கள் வீடுகளில் சரிவர சமையல் தயார் செய்து வைத்திராத காரணத்தினால் இந்தமாதிரியிடங்களுக்குப் போய் சாப்பிட்டுவிட்டு வேலைக்குச் செல்வது வழக்கம். ஆகவே, இப்படிப்பட்டதொரு நிர்ப்பந்தம் ஏற்படும்போது, அதாவது லைசென்ஸ் வாங்கவேண்டுமென்ற நிர்ப்பந்தம் ஏற்படும்போது தொழிலாளர்களுக்கு அசௌகரியம் உண்டாகும் ஒரு நிலை ஏற்படுகிறது. அந்த முறையில்தான் இந்தச் சட்டம் இருக்கிறது.

[Sri S. Pakkirisami Pillai] [21st April 1959]

மேலும், இரவு காலங்களிலும், பகல் நேரத்திலும் ஒவ்வொரு தெருவாக வண்டிகளில் பழங்களை அல்லது இதர தின்பண்டங்களை எடுத்துப் போய் விற்கு அத்தால் பிழைப்பை நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள் பல ஏழை மக்கள். அதற்கு ஒரு முற்றுப்புள்ளி வைப்பதுபோல்தான் இந்தத் திருத்தம் அமைந்திருக்கிறது. அடுத்தபடியாக, இடத்தைப் பொறுத்து லைசென்ஸ் வேண்டுமா அல்லது ஆலைப் பொறுத்து லைசென்ஸ் வேண்டுமா என்பது சர்ச்சையில் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. மேலும் வாலாயமான லைசென்ஸ் கொடுக்கவேண்டுமென்று சொன்னால், உண்மையான 2-20 ம.நிலையிலே அதிகாரிகள் லைசென்ஸ்காரர்களிடம் நடந்து கொள்ளுவது கிடையாது. அவர்கள் மிகவும் மோசமாக நடக்கக் கூடிய நிலைமையிலே இன்னும் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களை சீர்திருத்தம் செய்வதற்கு அரசாங்கம் இதுவரையில் எந்த நடவடிக்கையும் எடுத்துக்கொள்ளவில்லை. இம்மாதிரியான பயமுறுத்தல் செய்து, உபத்திரவத்தைக் கொடுத்து லைசென்ஸ்கள் வாங்கி அதன் பேரில் விற்பனை செய்யவேண்டும் என்ற நிலைமை ஏற்பட்டால், அது சிறு வியாபாரிகளுக்கு மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கும். ஆகவே, இந்த மசோதாவை பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு விட்டு, பரிசீலனை செய்யும்படியான நிலைமைக்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

SRIMATHI T. N. ANANDANAYAKI: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, 1939-ல் இயற்றப்பட்ட இந்த பப்ளிக் ஹெல்த் ஆக்டுக்கு கொஞ்சம் கொஞ்சமாக திருத்தங்களைச் சேர்த்துக் கொண்டு வருகிறார்கள். 1939-ல் போடப்பட்ட சட்டம் 1959-ல் மாற்றங்கள் அடையாமல் இருக்கமுடியாது. இப்படி கொஞ்சம் கொஞ்சமாக திருத்தங்கள் கொண்டுவந்து தொந்தரவு கொடுப்பதைவிட, இப்பொழுது இருக்கக்கூடிய சூழ்நிலைக்கு ஏற்றவாறு பப்ளிக் ஹெல்த் ஆக்டை மாற்றி அமைத்து, ஒரு புதிய 'காம்பிரெஹென்ஸிவ் பில்லை' அதாவது ஒரு புதிய சட்டத்தைக் கொண்டுவருவதற்கு தக்க ஏற்பாடுகளைச் செய்தால் அது சிறந்ததாக இருக்கும் என்று எண்ணுகிறேன். பப்ளிக் ஹெல்த் ஆக்டில் இருக்கும் சில செக்ஷன்களும், இன்றைக்கு இருக்கிற முனிசிபல் ஆக்ட், மறையப் போகிற, டிஸ்டிரிக்ட் போர்டு ஆக்ட் அதனுடைய ஷரத்துகளும் ஒன்றுக்கு ஒன்று முரண்பட்டு மோதல்கள் அதிகமாகி வருவதை நாம் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறோம். 91-வது செக்ஷனு அல்லது 92-வது செக்ஷனு என்பது எனக்கு சரியாக ஞாபகம் இல்லை, அமைச்சர் அவர்களுக்கு ஞாபகம் இருக்கும். மூன்று ஹார்ஸ் பலருக்குக் குறைந்திருந்தால் 'காட்டேஜ் இண்டஸ்டிரீஸுக்கு' லைசென்ஸ் வழங்கப்படும் என்று சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. ஒரு வருஷத்திற்கு மூடப்பட்டு இருந்தாலும், அரசாங்கம் கருணைகாட்டி திரும்பவும் லைசென்ஸ் வழங்கலாம் என்ற நிலைமையும் இருக்கிறது. காட்டேஜ் இண்டஸ்டிரீஸுக்கு ஆதரவாக சட்டம் செய்திருக்கிறோம் என்று மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள். எது காட்டேஜ் இண்டஸ்டிரீஸின் 'கீழ்வரும்' என்பது இன்னும் நிர்ணயிக்கப்படவேண்டும். கனம் அமைச்சர் அவர்கள் எந்த நேரத்தில் யார் லைசென்ஸ் கேட்கிறார்களோ அவர்களுக்கு ஏற்ப அதை 'காட்டேஜ் இண்டஸ்டிரீஸ்' என்று நிர்ணயம் செய்து, அதற்கு மேலே 'நோடிபை' செய்து, சட்டத்தின் கீழ் கொண்டுவருவதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்படும் என்று சொன்னார்கள். இப்படி 1939-ம் ஆண்டில் கொண்டுவரப்பட்ட பப்ளிக் ஹெல்த்

21st April 1959] [Srimathi T. N. Anandanayaki]

ஆக்குக்கு சிறு சிறு திருத்தங்களாகக் கொண்டுவருவதைக் காட்டிலும், புதிதாக ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டு வருவதற்கு கனம் அமைச்சர் அவர்கள் முயற்சி எடுப்பது நல்லது.

கனம் பக்கிரிசுவாமி பிள்ளை அவர்கள் சொன்னது போல் இப்படி லைசென்ஸ் முறையை நல்லெண்ணத்தோடு கொண்டு வந்தாலும், சுத்தமாக இருக்கவேண்டும் இடங்கள், சுகாதார முறையில் விறகப்படவேண்டும் தின்பண்டங்கள், பண்டங்களை வாங்கிச் சாப்பிடுபவர்களுக்கு எந்தவிதமான கெடுதலும் ஏற்படக் கூடாது என்ற நல்லெண்ணத்தோடு கொண்டுவந்தாலும், நடைமுறையில் அதில் அநேக வேலைகள் இருக்கின்றன. லைசென்ஸ் கொடுக்கும் அதிகாரிகள், கண்காணிப்பதற்காகச் செல்லும் அதிகாரிகள் கண்காணிப்பு வேலையை அதிகமாகச் செய்யாமல், கசக்கும் வேலையை அதிகமாகச் செய்கிறார்கள். ஆண்டுதோறும் லைசென்ஸ்கள் புதுப்பிக்கப்படுவதோடு என்ற காரணத்தினால், இன்றுகூட ஸ்டீடியில் ஒவ்வொரு ஹோட்டலும் ஆண்டுதோறும் இவ்வளவு மாமூலாகக் கொடுக்கவேண்டுமென்ற நிலைமை இருக்கிறது. இந்த நோய் கிராமப்புறங்களிலும் அதிகமாகப் பரவிவிடுமோ என்று அஞ்ச வேண்டியிருக்கிறது. கார் ஒரு ரேஷன். முனிசிபாலிட்டிகள் சட்டத்தின்கீழ் சுகாதாரத்திற்காக ஒரு சில ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. தண்ணீரை இப்படி வைக்க வேண்டும், இலைகளை எந்த இடத்தில் போடவேண்டும் என்று இம்மாதிரி சில நிபந்தனைகளை விதித்திருக்கிறார்கள். இந்த லைசென்ஸ் முறையை கனம் பக்கிரிசுவாமி பிள்ளை அவர்கள் சொன்னது போல் அங்காடிக் கடைகளுக்கும் கொண்டுவந்தால், அவை என்ன கதி ஆகும் என்பதை கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கொஞ்சம் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். அப்படி அதிகாரி லைசென்ஸ் கொடுக்க மறுத்தால், 'லோகம் அதிகாரிக்கு' அப்பில் செய்து கொள்ளலாம் என்று மசோதாவில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. ஆண்டுக்கு இவ்வளவு ஆயிரம் ரூபாய்க்கு மேல் வியாபாரம் செய்கிற ஹோட்டல்காரர்கள் தான் லைசென்ஸ் வாங்கவேண்டும் என்று நினைக்கவேண்டும். சிறு சிறு கடைகள் வைத்திருப்பவர்கள், இம்மாதிரி தின்பண்டங்களை வியாபாரம் செய்பவர்கள் அநேகமாக பெண்கள்தான். பெண்கள்தான் இந்தத் தொழிலில் அதிகமாக ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். ஆண்கள் சம்பாதிக்க முடியாமல் இருக்கலாம், அல்லது சம்பாதிக்காத ஆண்களை பெண்கள் திருமணம் செய்துகொண்டிருக்கலாம், அல்லது ஆண்கள் இறந்து போயிருக்கலாம். இம்மாதிரியான நிலையிலுள்ள பெண்கள் கையிலுள்ள பணத்தைக் கொண்டு, வேறு வேலைக்கு போக முடியாமல், இடவி முதலிய தின்பண்டங்களைச் செய்து விற்பனை செய்து பிழைக்கிறார்கள். ஆகவே இம்மாதிரி சிறு அங்காடிக் கடைக்காரர்கள் லைசென்ஸ் வாங்க வேண்டுமென்று சொன்னால், அவர்கள் மிகவும் தொல்லைக்கு உள்ளாவார்கள். பேரிய ஹோட்டல்கள், அதாவது ஆண்டுக்கு இவ்வளவு ரூபாய்க்கு மேல் வியாபாரம் செய்பவர்கள்தான் லைசென்ஸ் வாங்க வேண்டுமென்ற ஒரு நிலைமையை ஏற்படுத்தவேண்டும். இதையெல்லாம் காட்டிலும், முக்கியமாக இப்பொழுது இருக்கும் பப்ளிச் ஹெல்த் ஆக்டை மாற்றி புதியதாக ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டு வந்தால், அது சாஸ்த் சிறந்ததாக இருக்கும் என்று சொல்லிக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

MR. SPEAKER : இந்த மசோதாவுக்கு 1½ மணி நேரம் போதாது என்று தோன்றுகிறது. 25 திருத்தங்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்

[Mr. Speaker]

[21st April 1959]

கின்றன. இப்பொழுது 10 அங்கத்தினர்கள் பேச வேண்டுமென்று விரும்புகிறார்கள். ஆகையால் எப்படி 1½ மணிக்குள் இந்த மசோதாவை முடிக்க முடியும்? கனம் அமைச்சர் அவர்களுக்கு பதில் அளிப்பதற்கு எவ்வளவு நேரம் வேண்டும்?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : 15 அல்லது 20 நிமிஷங்கள் இருந்தால் போதும்.

MR. SPEAKER : அப்படியானால் இந்த மசோதாவுக்கு 2½ மணி நேரம் ஒதுக்கலாம். 'பேமெண்டு ஆப் வேஜஸ் அமெண்டுமெண்டு' மசோதாவுக்கு ½ மணி நேரம் ஒதுக்கலாம். சம்மதந்தானே?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : அப்படிச் செய்யலாம்.

MR. SPEAKER : இந்த மசோதாவுக்கு 2½ மணி நேரமும், அடுத்த மசோதாவுக்கு 2 மணி நேரமும் ஒதுக்குகிறேன்.

SRI P. S. CHINNADURAI : மதிப்பிற்குரிய சபாநாயகர் அவர்களே, பொதுச் சுகாதார திருத்த மசோதா இந்தச் சபையில் பிரேரேபிக்கப்பட்டிருக்கிறபடி பொறுத்தமற்றது. அவசியமற்றது என்று தோன்றுகிறது. கனம் பக்கிரிசாமி பிள்ளை அவர்கள் இந்தத் திருத்த மசோதாவானது நிறைவேற்றப்படுமானால், அது எந்த அளவுக்கு சிறிய வியாபாரம் செய்பவர்களைப் பாதிக்கும், குறிப்பாக புட்டுச் சுடுபவர்கள், முறுக்கு சுடுபவர்கள், பலகாரம் சுடுபவர்கள் இவர்கள், கிராமங்களிலும் சரி, தொழிலாளர்கள் பிராந்தியங்களிலும் சரி எந்த அளவுக்கு பாதிக்கப்படுவார்கள் என்பதை மிகத் தெளிவாக எடுத்துரைத்தார்கள். நானும் அதை மீண்டும் வலியுறுத்திச் சொல்லுவதற்கு விரும்புகிறேன். ஏதோ 'புட் பாயிஸனிங்' போன்ற சம்பவங்கள் நிகழ்ந்தால்தான் இப்படிப்பட்ட திருத்த மசோதாவை கொண்டுவர வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டது என்று கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அப்படிப்பட்ட 'புட் பாயிஸனிங் கேஸ்கள்' நம்முடைய ராஜ்யத்தில் எத்தனை நடந்தன? அப்படி குறிப்பிடத் தக்க அளவுக்கு விஷ உணவை அருந்தியதினால் மக்கள் பாதிக்கப் பட்டார்களா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : 1950-ம் வருஷத்தில் ஏற்படுத்தப்பட்ட தமிழியின் சிபார்சுகளைப் பற்றி சொன்னேன். அதற்கும் இதற்கும் சம்பந்தமில்லை.

SRI P. S. CHINNADURAI : அம்மாதிரி பாதிக்கப்பட்டதாகத் தோன்றவில்லை. இந்த மசோதாவின் முழு முதல் நோக்கம் பல்வேறு வகையான உணவுகளை பல்வேறு வகையிலே விற்பனை செய்கிறவர்கள் எப்படியாவது லைசென்ஸ் வாங்க வேண்டும் என்ற முறையை ஏற்படுத்துவதுதான். சுகாதாரம் என்ற பெயராலே அவர்களிடத்திலே லைசென்ஸ் பணம் வசூலிப்பதற்காக இம்மாதிரி ஒரு மசோதாவைக் கொண்டுவரவேண்டிய அவசியம் இருக்கிறதா என்று நான் சர்க்காரைக் கேட்க விரும்புகிறேன். ஏற்கனவே அழகும், பொருள்கள் வர்த்தகத்தில் ஈடுபட்டிருக்கிற வியாபாரிகள் தாங்கள் எவ்வாறு விற்பனை வரியின் மூலம் பாதிக்கப்படுவார்கள் என்பதைச் சுட்டிக்காட்டி தங்களுடைய கண்டனத்தை பல முறையிலே வெளிப்படுத்தியிருக்கிறார்கள். அதை அரசாங்கம் உடனே கவனிக்கவில்லை. அதன் பலனை முனிசிபல் தேர்தல்களில் அரசாங்கக் கட்சி நன்றாக அனுபவித்த

21st April 1959]

[Sri P. S. Chinnadurai]

போதிலும், மீண்டும் இப்படிப்பட்ட ஒரு மசோதாவைக் கொண்டு வந்து, அழகும் பொருள்கள் வர்த்தகத்தில் ஈடுபட்டிருக்கிறவர்களை விட மிக சாமான்யமான வர்த்தகர்கள் என்று கருதக்கூடிய பழம் விற்பனை செய்பவர்கள், பலகாரம் விற்பனை செய்பவர்கள் ஆகியோர்களை பாதிக்கச் செய்வதன் மூலம் என்ன நன்மையைப் பெறப்போகிறார்கள்? கட்சி ரீதியிலும் சரி. அரசாங்க ரீதியிலும் சரி, சமுதாய ரீதியிலும் சரி, இந்த மசோதாவினால் என்ன நன்மையை செய்துவைக்கப்போகிறார்கள் என்பதைத்தான் நான் கேட்க விரும்புகிறேன். இந்த ராஜ்யத்தின் நிலை சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் இந்தத் திருத்த மசோதா ஒரு தேவையற்ற மசோதா என்று நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இதனால் பெரிய அளவுக்கு பாதிக்கப்படுபவர்கள் மிகச் சிறிய வியாபாரிகள். வியாபாரிகள் பாதிக்கப்பட்டால் அதற்காக ஏன் பரிந்து பேசுகிறார்கள், மக்களுடைய சுகாதாரம்தானே முக்கியம் என்ற கேள்வியை கிளப்பலாம். மக்களுடைய சுகாதாரம் இத்தனை நாட்களாக ஒன்றும் பாதிக்கப்பட்டுவிடவில்லை. இந்த மசோதாவில் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிற அதிகாரி எந்தப் பொருள்கள் பயனற்றது என்று கருதுகிறாரோ, அவைகளை அழித்துவிடும்படி உத்தரவிடலாம் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

இது அதிகப்படியான ஊழல்களுக்குத்தான் இடம் கொடுக்கும். 2-30 சாதாரணமாக தெருவில் கூடைக்காரி பழங்கள் கொண்டு போவான். 2-30 அவ்விதம் கொண்டு போவதைப்பார்த்து இதற்கு என்று நியமிக்கப் பட்டிருக்கும் அதிகாரி, இதைப்பார்த்துவிட்டு அந்தக் கூடைக்காரி லைசன்ஸ் வாங்கியிருந்தாலும் கூட இந்த பழங்கள் அழுகி விட்டது இதில் புழு இருக்கின்றது என்று கூறி அதைத் தெருவில் எறிந்து விடுவார். இதை எதிர்த்து வழக்காடுவதற்கு அந்தக் கூடைக்காரிக்கு சக்தியிருக்காது. இதன் காரணமாக அவருடைய குடும்பமே பாதிக்கப்படுகின்ற நிலைமை ஏற்படும். ஆகவே இதன் காரணமாக ஊழல்களும் மலியும், ஏழைகளுக்கும் அதிகமாக தொந்தரவுகள் ஏற்படும். அதனால்தான் இம்மாதிரிப்பட்ட ஒரு மசோதா கொண்டுவர வேண்டிய தேவையில்லை என்று நான் சொல்லவேண்டியிருக்கிறது. இதை கொண்டுவருவதற்கு முன்னால் அரசாங்கமே இதைப்பற்றி ஆராய்ந்து பார்த்திருக்காது என்று தான் நினைக்கவேண்டியிருக்கிறது. கனம் ஆளுங்கட்சி அம்மையார் அவர்கள் பேசிய பேச்சிலிருந்து அவர்கள் கட்டிக் கூட்டத்தில் கூட இதைப்பற்றி ஆராய்ந்து பார்க்கவில்லை என்றதான் தோன்றுகிறது. இப்படிப்பட்ட திருத்த மசோதா கொண்டுவரப்படுகின்ற நேரத்தில் அவர்களுடைய கட்சிக்கூட்டத்திலாவது ஆராய்ந்து பார்த்து சரியாக கொண்டுவந்திருந்தால் நன்றாக இருக்கும். அப்படி இல்லாத முறையில் தனக்கு தோன்றியவாறு ஏதாவது ஒரு திருத்தத்தைக்கொண்டுவந்து விட்டு இதை நிறைவேற்றவேண்டும், இதை இந்த சபை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும் என்று சொல்வது முறையாகாது. அதனால் இந்த மசோதாவை இந்தச் சபையின் அங்கத்தினர்கள் அடங்கிய ஒரு செலக்ட் கமிட்டிக்கு அனுப்ப வேண்டும் என்றுதான் திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறேன். அவ்விதம் செலக்ட் கமிட்டிக்கு விடப்படுமானால் இதைப்பற்றி நன்கு ஆலோசித்து இதை கைவிடவேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டாலும் ஏற்படலாம் என்ற முறையில்தான் இதை செலக்ட் கமிட்டிக்கு விட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, அதற்காக கொடுத்திருக்கும் என்னுடைய திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[21st April 1959]

SRI S. LAZAR : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கும் இந்த மசோதாவை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் பேச முற்படுகின்றேன். சாதாரணமாக உலகம் ஒப்புக்கொண்டுள்ள நியதி, வியாதி வருவதற்கு முன்னால் அதை தடுக்கவேண்டும் என்பதுதான். அந்த முறையில், அதன் அடிப்படையில் 1939-வது ஆண்டிலேயே சுகாதாரம் நல்ல முறையில் இருக்கவேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடு ஒரு சுகாதாரச் சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. அப்போது கொண்டு வரப்பட்ட சட்டத்தில் உணவுப்பொருள் நல்ல முறையில் இருக்கவேண்டும் என்று சரியான விதத்தில் சொல்லப்படவில்லை, அதன் காரணமாக இப்போது உணவுப்பொருள் எந்தவிதத்தில் வைத்திருக்கவேண்டும், உணவுப்பொருள்கள் வைத்து விற்கவேண்டிய இடம் எந்த நிலைமையில் இருக்கவேண்டும், அதை சாப்பிடக் கூடிய இடம் எந்த விதத்தில் இருக்கவேண்டும் என்று சொல்லுகின்ற முறையில் இந்த மசோதா கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. எனக்கு முன்னால் பேசிய எதிர்க்கட்சியை சேர்ந்த அங்கத்தினர் அவர்கள் இந்த மசோதா அவசியமில்லை என்று சொன்னதை எந்த அளவில் ஏற்றுக்கொள்வது என்பது எனக்குப் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. இதில் இருக்கின்ற முக்கிய பிரிவுகளைப் பார்க்கும்போது உணவுப்பொருள்கள் சுகாதாரமான முறையில் தயார் செய்து சுகாதாரமான இடத்தில் வைத்திருக்கவேண்டும் என்பது சொல்லப்பட்டிருப்பதைப் பார்க்க முடியும். அதோடு இவ்விதமான உணவுப்பொருள்களை வைத்து வியாபாரம் செய்கின்றவர்கள் சுகாதாரமான இடத்தில் வியாபாரம் செய்யவேண்டும் என்பதும் இந்த மசோதாவின் முக்கிய குறிக்கோளாக இருக்கிறது. இந்த மசோதாவின் மூலம் ஏழைகள் தலையில் சுமந்துகொண்டு விற்கும் வியாபாரத்திற்கு ஆபத்து வந்துவிடும் என்று யாரும் பயப்பட வேண்டிய தேவையில்லை என்பது என்னுடைய தாழ்மையான கருத்து. இவ்விதம் சுகாதாரமில்லாத முறையில் விற்பனை கொண்டிருந்தால் அவர்களுக்கு தண்டனை கொடுக்கப்படும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஏழ்மைக்கும் சுகாதாரத்திற்கு சம்பந்தமில்லை என்கிற முறையில் எனக்கு முன்னால் பேசிய அங்கத்தினர் அவர்கள் குறிப்பிட்டது உண்மையிலேயே வருந்தத்தக்க விஷயமாகும். ஏழ்மையில் இருக்கின்றவர்கள் பணக் காரர்களை விட சுகாதாரமான முறையில் இருக்கமுடியாது என்று எண்ணுவதற்கில்லை. ஏழைகள் சத்தமாக இருப்பதைப் போன்று சில பணக்காரர்களால் கூட சுத்தமாக இருக்க முடியாது. மேலும் இதன் காரணமாக அதிகாரிகளுடைய தொல்லை இருக்கும் என்று கனம் அங்கத்தினர் அம்மையார் அவர்கள் சொன்னதை ஓரளவுக்கு என்னால் புரிந்துகொள்ள முடிகிறது. இவ்விதம் தலையில் சுமந்து விற்கும் விற்பனைக் காரர்களுக்கு இதனால் தொல்லை ஏற்படக்கூடாது என்பதை நான் ஒப்புக்கொள்கிறேன். அவர்களுக்கு தொல்லை ஏற்படாத வாயு பார்த்துக்கொள்ளவேண்டியது அரசாங்கத்தினுடைய கடமையாகும். அதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் தகுந்த கவனம் செலுத்துவார்கள் என்று நம்புகிறேன். மேலும் லைசென்ஸ் எடுக்கவேண்டாம் என்று சொல்லப்பட்டது, அது அவ்வளவு சரியானதல்ல என்பதுதான் என்னுடைய கருத்தாகும். வேண்டுமானால் லைசென்ஸ் கட்டணத்தைக் குறைத்து நான்கு அணு என்றோ அல்லது எட்டு அணு என்றோ வைத்துக் கொள்ளலாம். அதற்காக லைசென்ஸ் எடுப்பதே தேவையில்லை

21st April 1959]

[Sri S. Lazar]

என்று சொல்வது சரியல்ல. ஆகவே முக்கியமான சில விதிகளுக்கு உட்பட்டு பண்டங்களை இன்னின்ன முறையில் விற்க வேண்டும் என்று பல பிரிவுகளில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதை நாம் ஆட்சேபிப்பதற்கு இல்லை.

அடுத்தாற்போல், லைசென்ஸ் வழங்குகிற காரியத்தில் லைசென்ஸ் கொடுப்பதில் காலதாமதம் ஏற்படும் என்று சொல்லப்பட்டது. அதோடு இதிலிருந்து எழுகின்ற தொல்லைகளை தீர்ப்பதற்காக காலாகாலத்தில் லைசென்ஸ் கொடுக்கவேண்டும் என்றும் சொல்லப்பட்டது. லைசென்ஸ் புதிதாக எடுப்பது வரையிலும் சலுகை அளிப்பது என்கிற ஒரு முறையையும் வகுத்துக்கொண்டால் இதில் எந்தவிதமான தொல்லையும் இருக்காது என்பது என்னுடைய கருத்து. அதோடு நான்கு அல்லது ஐந்து வாரங்களுக்கு லைசன்ஸை புதுப்பித்துக்கொள்வதற்கு காலாவதி கொடுப்பதாக இருந்தால் இதில் எந்தவிதமான கஷ்டமும் இருக்காது.

அடுத்தபடியாக நல்ல முறையில் உணவுகள் தயாரிக்கப்பட வேண்டும் என்று சொல்லுகின்றபொழுது, அதிலும் எனக்கு முன் பேசிய அங்கத்தினர் அவர்கள் ஆட்சேபணை தெரிவித்தார்கள். இதைப்பற்றி நாம் நன்றாக பரிசீலனை செய்து பார்க்க வேண்டும். சுகாதாரமான முறையில் தயார் செய்யப்படாத பொருளை விற்பதற்கு நான் தொடர்ந்து அனுமதிக்க கொடுத்துக் கொண்டிருக்கவேண்டும் என்று சொல்லுவதோ, அல்லது இவ்விதம் செய்து விற்பனை செய்பவர்களுக்கு வாய்ப்பு கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்வதோ, இவ்விதம் சுகாதாரமற்ற முறையில் செய்திருக்கின்ற பொருட்களை பதிவுசெய்துவிட்டு விட்டுவிடவேண்டும் என்று சொல்வதோ பொருத்தமாகாது என்பது மட்டுமல்ல அதன் மூலம் வியாதிகள் பரவுவதற்கும் காரணமாக இருக்கும் என்பதிலும் யாருக்கும் சந்தேகம் இருக்கமுடியாது. எனக்கு முன்னால் பேசிய அங்கத்தினர் அவர்கள் இப்போது இருக்கின்ற நிலைமையின் காரணமாக எத்தனை பேர்களுக்கு வியாதி பரவியது என்கிற முறையில் புள்ளிவிவரங்களைக் கேட்டார்கள். இன்றைக்கு பல கிராமங்களை எடுத்துக்கொண்டு பார்த்தால் திருவிமாக்காலங்களில் இதன் காரணமாகவே காலரா போன்ற வியாதிகள் ஏற்படுவதை நாம் அறிந்திருக்கிறோம். இது மட்டுமல்ல, இம்மாதிரி கிராமங்களில் அடிக்கடி ஏற்படுகின்ற காலரா போன்ற நோய்களை தடுப்பதற்காக சுகாதாரமான முறையில் தின்பண்டங்களை விற்பற்காக சட்டங்களை கொண்டுவரவேண்டும் என்று பலதடவை நாம் வற்புறுத்தி வந்திருக்கிறோம். தின்பண்டங்கள் சரியான முறையில்தான் தயாரிக்கப்பட்டு விற்கப்பட்டு வருகின்றன என்ற முறையில் இங்கு பேசப்பட்டது. உண்மையில் இன்று பல இடங்களில் அவ்விதம் சுகாதாரமான முறையில் தயார் செய்து விற்பனை செய்வது கிடையாது என்பது என்னுடைய தர்மமையான கருத்து. அதற்கு வாய்ப்பு இதிலே அளிக்கப்படவேண்டுமென்று நான் வற்புறுத்திக் சொல்ல ஆசைப் படுகிறேன். தலையிலே தூக்கிச் சென்று விற்கக்கூடிய தின்பண்டங்களுக்கும் உணவுப் பொருள்களுக்கும் டிரிங்குகள் போன்ற வகைகளுக்கும் கூட கட்டுப்பாடுகள் இருக்கவேண்டுமென்ற முறையிலே, அதற்கும் ஆதாரமான சில வார்த்தைகள் இதிலே சேர்க்கவேண்டுமென்று நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இப்பொழுதிருக்கும் சட்டத்திலேயே ஏதோ இருப்பதாக

[Sri S. Lazar]

[21st April 1959]

எனக்கு முன்னால் பேசிய கனம் அங்கத்தினர்கள் சொன்னார்கள். அப்படி ஒன்றும் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. ஆகவே அப்படிப்பட்ட ஒரு பிரிவை ஏற்படுத்தும்படியாக அமைச்சர் அவர்களை நான் வற்றுத்திக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இன்னும் மிக மிகத் தேவையான பிரிவுகள் இதிலே சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆகையால், இந்த மசோதாவை முற்றிலும் வரவேற்கிறேன். இதற்கு முக்கியமான சில திருத்தங்களைப் பல அங்கத்தினர்கள் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அவைகளை அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்து ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்று நான் வற்புறுத்திக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(Sri J. Matha Gowder in the Chair.)

* SRI K. RAMACHANDRAN: கனம் தலைவர் அவர்களே, இந்த மசோதாவைப் பொருத்தவரையிலும், பொதுவாக சுகாதார முறைப்படி திண்பண்டங்கள் விற்பதோ அல்லது கடைகள் வைத்து நடத்துவதோ இருக்கவேண்டும் என்ற ஒரு அடிப்படையிலேதான் இந்த மசோதா வந்திருக்கிறது. இதை பெரிய பஞ்சாயத்துக்களுக்கு அமுல் செய்வதைப் பொருத்துக் கூட நான் ஏதும் சொல்லவேண்டியதில்லை. ஆனால், சிறிய கிராமங்களைப் பொருத்தவரைக்கும், ஒவ்வொரு கிராமத்திற்கும் பஞ்சாயத்து ஏற்படுத்துகிற இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே சிறிய கிராமங்களுக்கு இந்த ஷரத்துக்களை அமுல் செய்தால் அவைசியமான தொந்தரவுகளுக்கு இடம் கொடுக்கும். சிறிய கிராமங்களிலே இம்மாதிரி சாதாரணமாக வியாபாரம் செய்கின்றவர்கள் நல்ல சுகாதார முறைப்படி கடைகளை வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். நகரங்களிலே பெரிய கடைகளில்கூட காணமுடியாத அளவுக்கு நல்ல சுகாதார முறையில் வியாபாரம் செய்து வருகிறார்கள். இப்படிப்பட்ட சிறிய கிராமங்களில்கூட இம்மாதிரி எக்ஸ்ட்ரூடிவ் அதாரிட்யைக் கண்டு லைசன்ஸ் வாங்குவது என்றோ, இம்மாதிரி கட்டுதிட்டங்களுக்கு உட்பட்டு நடத்த வேண்டுமென்றோ இல்லாததையெல்லாம் சொல்லித் தொந்தரவு செய்வது நியாயம் இல்லை என்று நான் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். அதனால் கிட்டத்தட்ட ஐயாயிரம் ஜனத் தொகை உள்ள சிறிய பஞ்சாயத்துக்களுக்கு இந்தச் சட்டம் அமுல் செய்யப்படாமல் இருப்பது நல்லது என்று நான் அபிப்பிராயப்படுகிறேன்.

நகரங்களைப் பொறுத்தவரையில் கூட ஓரளவு எதிர்த்தரப்பில் உள்ளவர்கள் பேசும்போது இம்மாதிரி சிறிய கடைக்காரர்களெல்லாம் பாதிக்கப்படாத முறையில் இந்தச் சட்டம் அமைவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். நகரங்களிலும், பெரிய பஞ்சாயத்துப் பிரதேசங்களிலும் கூட சாக்கடைப் பக்கத்தில் இட்டிலி தோசைக் கடை வைத்து விற்பதைப் பார்க்கிறோம். ஈ, கொசு மொய்த்து பலவிதமான வியாதி பரவுவதற்கு இடம் இருக்கிறது, இதைத் தடுக்கவேண்டுமென்பதை நாம் பல நாளாக வற்புறுத்திச் சொல்லிக்கொண்டுவந்திருக்கும் விஷயம். இதைப் பொறுத்தவரைக்குங்கூட லைசன்சு பெற வேண்டும் என்ற ஷரத்து இருக்கலாம். ஆனால் லைசன்சு பெறுவதற்குக் கட்டணம் வேண்டியதில்லை, என்ற ஷரத்தை அரசாங்கம் சேர்த்துக்கொள்ளலாம். சிறிய வியாபாரிகள் கட்டணம் செலுத்துவதில் கஷ்டம் ஏற்படக்கூடும். அவர்கள் நடத்தும் இடத்தைப்பொறுத்து லைசன்சு கொடுக்கலாம்.

21st April 1959] [Sri K. Ramachandran]

சாக்கடை, இன்னும் அசுத்தமான இடங்கள் பக்கத்தில் வியாபாரம் நடத்தாத முறையிலே அவர்கள் வைத்து நடத்தக்கூடிய இடத்தைப் பொறுத்தவரையிலும் 'இன்ஸ்டீட்' செய்யக்கூடிய அளவு கட்டணம் ஏதும் இல்லாத லைசென்சுமுறை ஏற்பட்டால் சாதாரண சிறு வியாபாரிகளுக்கு எந்த விதமான சிரமும் இருக்காது. அவர்கள் சுகாதார முறைப்படி விற்கக்கூடிய அளவு வியாதி பரவாத அளவுக்கு விற்கக்கூடிய அளவுக்கு கண்காணிக்கக்கூடிய சௌகரியம் ஏற்படும். குறைந்த அளவு வருமானம் கிடைக்கக் கூடிய சிறு வியாபாரிகளிடமிருந்து லைசென்சு கட்டணம் பெறாமல் இடத்தைப் பொறுத்த மட்டிலும் லைசென்சு வழங்கக்கூடிய அளவு வரத்து அமைந்திருந்தால் நல்லது.

மினிமம் ரிக்வயர்மெண்டு என்று இந்தச் சட்டத்திலே சொல்லுகிறார்கள். குறைந்த அளவுக்கு இந்த விதி முறைகளையாவது 'ஸ்டாடிஸ்பை' செய்யக்கூடியதாக இருக்கவேண்டுமென்று இந்தச் சட்டத்திலே இருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். எனக்குத் தெரிந்த வரையில் கிட்டத்தட்ட இது பழைய சட்டம். 1939-ம் வருஷத்திய சட்டம். இந்தச் சட்டம் ஒவ்வொரு இடத்திற்கும் அமுல் செய்யப்படவேண்டும் என்று இருக்கிறது. அந்த முறையிலே விதிகளைக்கூட இந்த மசோதாவுடன் இணைத்து அச்சிட்டு எங்களுக்குக் கொடுத்திருந்தால் சௌகரியமாக இருந்திருக்கும். லைசென்சு அதாரிடிகள் என்ன என்ன தேவைகளைக் கேட்கிறார்கள், எந்த அளவு தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்தால்கூட போதும் என்று போட்டிருக்கிறார்கள் என்பதையெல்லாம் நாம் தெரிந்து விவாதிக்கக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கும். சட்டம் வந்த பிறகு விதி போடும் சந்தர்ப்பத்திலே அதை விவாதிப்பதற்கு இடம் கிடைப்பதில்லை. பழைய சட்டத்தின்படி இயற்றிய விதிகளையும் இத்துடன் பிரசுரம் செய்திருந்தால் அதையும் கூட சேர்த்து விவாதிப்பதற்கு இடம் அளித்திருக்கும். மினிமம் ரிக்வையர்மெண்டு என்று வைத்திருப்பதிலே எக்ஸ்க்யூடிவ் அதாரிடிக்கு டிஸ்க்ரிஷனரி பவர் கொடுப்பதுபோல் இருக்கிறது. ஒரு கடையை சுகாதார முறைப்படி வைத்து நடத்தவேண்டுமென்றால் இன்ன சட்டத்திட்டங்களுக்கு உட்பட்டிருக்கவேண்டும். தொடர்புகள் இருக்கவேண்டும் தண்ணீர் போவதற்கு வழி இருக்கவேண்டும் என்று இம்மாதிரி பலவிதமான ரிக்வையர்மென்ட் என்ற முறையிலே அரசாங்கம் இதிலே மினிமம் ரிக்வையர்மென்ட் என்று போடுவது எனக்கு உண்மையிலேயே அர்த்தமில்லாதது போல் தோன்றுகிறது. ஓரளவு எந்த வசதிக் குறைவான இடங்களில் கூட என்ன அளவு என்ன விதிகளுக்கு உட்பட்டு கடைகள் நடத்தப்படக்கூடுமோ அந்த அளவு மட்டுமே இம்மாதிரியான முறைகளைப் பின்பற்றினால் போதும் என்ற முறையிலே சட்டம் அமைவது நல்லதே தவிர, அதிகமான தேவைகளைக் கொடுத்து, ஒரு சில தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்திருந்தால்கூட லைசென்சு கொடுக்கலாம் என்று சொல்லும்போது கண்டிப்பாக அதிகாரிகளுடைய துஷ்பிரயோகத்திற்கு மட்டும் இல்லாமல், கடையை நடத்துகிறவர்களுக்கும் தொந்தரவு கொடுக்கக்கூடிய நிலைமையாக இருக்கிறது. ஆகையால் இனிமேலாவது அந்த விதிகள் நிர்ணயிக்கப்படும் சமயத்திலே இன்ன அளவுக்கு போதுமான அளவுக்கு தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்தால் போதும் என்று விதி அமைத்துவிடவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சிறு சிறு வியாபாரிகளுக்கு சட்டங்கள் தொந்தரவு கொடுக்காமல், கட்டணம் இல்லாத லைசென்சு முறை, வியாபாரம் நடத்தக்

[Sri K. Ramachandran] [21st April 1959]

கூடிய இடத்தைப் பொருத்த மட்டும் இருக்கவேண்டுமென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இத்துடன் லைசென்சு கொடுக்கப் படுவதிலே பல தொந்தரவுகள் இருப்பதாக எனக்கு முன் பேசிய அங்கத்தினர் குறிப்பிட்டார். மாமூல் விஷயத்தைப் பற்றியும் சொன்னார்கள். பெரிய நகரங்களிலே மட்டுமல்ல பஞ்சாயத்துக் களிலேகூட. இன்னும் எல்லா இடங்களிலும் பரவலான முறையில், இது இருந்துகொண்டிருக்கிறது இதிலே நேரடியாக குறிப்பிட்டுச் சொல்லவேண்டுமென்று கேட்பதிலே அர்த்தம் இல்லை. லைசென்சுக்காக மனுப்போட்டால் இவ்வளவு காலத்திற்குள்ளே கண்டிப்பாக கொடுக்கவேண்டுமென்ற நியதியான உத்தரவு இருந்தால்தான் நல்லது. அதற்குச் சட்டத்தில் வழிவகை செய்யப்பட வேண்டும். இல்லாவிட்டால் தேவையற்ற காரணங்களை சொல்லிக் கொண்டு லைசென்சு கொடுக்காமல் டீடித்துக்கொண்டு போவதற்குச் சந்தர்ப்பம் இருக்கிறது. இம்மாதிரி காரியங்களில் எந்தவிதமான தாமதமும் இல்லாமல் நடக்கவேண்டுமென்று சொல்லிக்கொண்டு, ஐயாயிரம் ஜனத்தொகைக்குக் குறைந்த கிராமங்களுக்கு இந்தச் சட்டம் அமுல் செய்யப்படக்கூடாதென்ற கருத்தையும் வலியுறுத்திச் சொல்லிக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* SRI M. K. SOMASUNDARAM : தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் மசோதாவை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் பேச முன் வந்திருக்கிறேன். எனக்கு முன் பல அங்கத்தினர்கள் பேசினார்கள். சுகாதாரம் எவ்வகையிலே இருக்க வேண்டும், அது எவ்வகையிலே இருக்கக்கூடாது என்று பேசினார்கள். என்னைப் பொறுத்தவரையில் சொல்வேன்— நாட்டுக்கு சுகாதாரம் மிக அவசியம். சுகாதார முறையைக் கடைப்பிடித்தால் பல வியாதிகள் வருவதைத் தடுத்து நல்ல முறையில் நாம் முன்னேற முடியும் என்பது என்னுடைய தாழ்மையான கருத்தாகும்.

கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீமதி அனந்தநாயகி அவர்கள் பேசியது போல், பப்ளிக் ஹெல்த் ஆக்டை நல்ல முறையிலே திருத்தியமைக்கலாம் என்பதே என கருத்தும் ஆகும். இதற்கு முன்பு இருக்கும் சட்டத்தை இப்பொழுது இருக்கும் காலத்திற்குத் தகுந்த முறையில் நல்ல விதமாகத் திருத்தியமைக்கவேண்டியது அவசியம்தான். அதை அமைச்சர் அவர்கள் கவனித்து நல்ல முறையிலே செய்வார்கள் என்று நான் நம்புகிறேன்.

கிராமங்களிலே சுகாதாரம் எப்படி இருக்கவேண்டும் என்பதைப் பற்றி ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். கிராமங்களில் சுகாதார முறை இல்லாத காரணத்தால் பல வியாதிகள் அங்கு ஏற்பட்டு நகரங்களுக்கும் அது பரவ ஏதுவாக இருக்கிறது. கிராமக் கடைகளுக்கு லைசென்சு முறை வைத்திருப்பது சுகாதார முறையில் இருக்கிறதா என்ற வகையிலேதான் இருக்கிறதே தவிர, கடை வைப்பதற்கான லைசென்சு என்ற முறையில் இல்லை என்று தான் எனக்குத் தோன்றுகிறது. என்னைப் பொறுத்தவரையில் ஜில்லா போர்டு இருக்கும் இடங்களில் எல்லாம் 'ப்ளேஸ்'க்கு லைசென்சு இருக்கவேண்டும், 'ட்ரேட்'க்கு லைசென்சு இல்லை என்று தான் இருக்கிறது என்று சொல்வேன். 193-வது செக்ஷன் பிரகாரம் 'ப்ளேஸ்'க்குத்தான் லைசென்சு கொடுக்கவேண்டுமென்று இருக்கிறது. ஆகையால் அதையும் நல்ல முறையிலே சுகாதார முறையிலே உபயோகிப்பதற்கு அந்தச் சட்டம் கொண்டுவரப்பட

21st April 1959] [Sri M. K. Somasundaram]

வேண்டும். சுகாதாரம் இருந்தால்தான் நாடு முன்னேற ஏதுவாக இருக்கிறது என்று தெள்ளத் தெளிவாகத் தெரிகிறது. சுகாதாரம் இல்லாவிட்டால் நாடு முன்னேற்றம் அடைய முடியாது. நாம் தண்ணீர் சாப்பிடுமபோது அது சுத்தமாக இருக்கிறதா என்று பார்த்துச் சாப்பிடுவதுபோல், தின்பண்டங்களும் சுத்தமாக இருக்கிறதா என்று பார்த்து உபயோகிக்கும்படிச் செய்ய வேண்டியது அவசியம். எனக்கு முன் பேசிய கனம் அங்கத் தினர்கள் சிறு வியாபாரிகளுக்கு லைசன்சு கொடுக்கப்படக்கூடாது என்று சொன்னார்கள். கிராமங்களிலே இருக்கும் சிறு வியாபாரிகளும் நல்ல முறையிலே வீற்பனை செய்யக்கூடிய அளவுக்கு நாம் சட்டம் இயற்ற வேண்டுமே தவிர, அங்குள்ளவர்கள் சுகாதாரமற்ற முறையில் தின்பண்டங்களை வாங்கி உண்பதற்கு இடம் அளிக்கக் கூடாது. சுகாதார முறையில் இல்லாமல் அப்படியே விட்டு விட்டால் வியாதிகள் அதிகம் பரவும். கிராமங்களில் வியாதி பரவினால் அது மற்ற இடங்களிலும் பரவ இடமளிக்கிறது.

ஆனால் அதே சமயத்தில் லைசன்சு ஆபீசர்கள் அதிகப்படியாக தொந்தரவு கொடுக்கிறார்கள். அவர்கள் அப்படிக் கொடுக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை. அவர்கள் அப்படி தொந்தரவுகள் கொடுக்கவேண்டிய காரணம் என்ன? அதை கவனிக்க வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. சரியாக வியாபாரம் நடத்தினால் ஒருவரும் தொந்தரவு கொடுக்கமாட்டார்கள். இருந்தபோதிலும் அதைக் கண்காணிக்க வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. அவர்கள் தொந்தரவுகள் கொடுத்தால் அதைப்பற்றி விசாரிக்க மேல் அதிகாரிகளிடத்தில் சொல்ல வேண்டும். அதற்கு வேண்டிய ஏற்பாட்டையும் செய்ய வேண்டும். வியாபாரத்தை நல்ல முறையில் நடத்த வழியைச் செய்து கொடுக்கவேண்டும் அதுதான் முதல் படியாக சுகாதாரத்தை அமுல் நடத்தக்கூடியதாக இருக்கும். இதற்கு முன்னதாக நாம் வில்லேஜ் இன்டஸ்ட்ரீஸ் ஆக்ட் என்று கொண்டு வந்தோம். இதை சேக்ஷன் 91, 92 பிரகாரம் கொண்டு வரவேண்டும். அதன்படி கொண்டுவந்தால்தான் பொது சுகாதார முறைப்படிக் கொண்டு வரலாம். அதற்கு வேண்டிய திருத்தம் செய்ய வேண்டும். அப்படி திருத்தம் செய்து நல்ல முறையில் அமுல் நடத்த முன் வரவேண்டும். அதன் மூலம் இன்டஸ்ட்ரீஸ் முன்னேற வேண்டும். அதுதான் எல்லோருடைய கருத்தும். லைசன்சை நல்ல முறையில் வழங்கப்பட வேண்டும். சுகாதாரத்தை நல்ல முறையில் கடைப்பிடித்தால் வியாபாரமும் நல்ல முறையில் நடைபெறும் என்பதை கவனத்தில் வைத்துக் கொள்ளவேண்டும். வியாபார ஸ்தலங்களை நல்ல முறையில் வைத்துக் கொண்டு சுகாதாரத்தைக் கடைப்பிடித்து வியாபாரம் செய்வதற்கு நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். சில கிராமங்களில் சுகாதாரம் நல்ல முறையில் அமுல் நடத்தப்பட வில்லை. அங்கேயெல்லாம் நல்ல முறையில் அமுல் நடத்துவதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். சில பஞ்சாயத்துகளும் கார்போரேஷன்களும் நல்ல முறையில் இந்த சட்டத்தை அமுல் நடத்த வில்லை. அவைகளை நல்ல முறையில் அமுல் நடத்தச் சொல்ல வேண்டும். சுகாதார முறையில் வியாபாரத்தை நடத்தவர்களைத் தண்டிக்கவேண்டியது அவசியம்தான். வியாபாரத்தை நல்ல முறையில் நடத்தவும் சட்டத்தை நல்ல முறையில் அமுல் செய்யவும் ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். பஞ்சாயத்துகளும் முனிசிபாலிட்டிகளும் நல்ல முறையில் இந்தச் சட்டத்தை அமுல் நடத்த சேர்மன் உத்தரவு போடவேண்டும் என்று கேட்டுக்

2-50
P-12.

[Sri M. K. Somaśundaram] [21st April 1959]

கொண்டு நான் பேசுவதற்கு சந்தர்ப்பம் கொடுத்த தலைவர் அவர்களுக்கு என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

SRI N. K. PALANISAMI : தலைவர் அவர்களே, கனம் சின்னதுரை அவர்கள் கொடுத்திருக்கக்கூடிய திருத்தத்தை ஆதரிக்கிறேன். அப்படி ஆதரிப்பதற்கு காரணம் இந்தச் சட்டத்தையே மாற்றி அமைத்து ஒரு புதிய சட்டத்தைக் கொண்டுவரவேண்டும் என்பதுதான். அதக்காகத்தான் இந்தத் திருத்தத்தை நான் ஆதரிக்கிறேன். இந்த மசோதாவின் உள் நோக்கம் ஹோட்டல்கள் சுகாதார முறைப்படி இல்லாமல் வியாதிகள் பரவுவதை தடுப்பதற்காகத்தான் இது கொண்டு வரப்படுகிறது. இது நல்ல எண்ணத்துடன்தான் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இதைத் தடுக்க ஏற்கெனவேயுள்ள சட்டத்தில் இடம் இருக்கிறது. அதை சரிவர அமுல் செய்யப் படவில்லை. உணவு கலப்புகளின் மூலமாகவும், மருந்து கலப்புகளின் மூலமாகவும் வியாதிகள் பரவுவதைத் தடுக்க இது கொண்டுவரப்படுகிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. இப்படி கலப்புகளின் காரணமாக பல வியாதிகள் பரவுகிறது. இதைத் தடுக்க ஏற்கெனவே பல சட்டங்கள் இருக்கின்றன. ஆனால் அந்தச் சட்டங்கள் எந்த அளவுக்கு அமுல் செய்யப்படுகிறது என்பதை நாம் பார்க்கவேண்டியதாக இருக்கிறது. அவர்களே சொல்லி இருக்கிறார்கள் தங்களுடைய அறிக்கையில், ஸ்டேட் ஆர்கனைஸேஷனுக்கு பிறகு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற ரிப்போர்ட் ஒன்றில், 1954-55 ரிப்போர்ட்டில் அவர்கள் என்ன சொல்லி இருக்கிறார்கள் என்றால், அதாவது 'ரிப்போர்ட் ஆப் தி கவர்ன்மென்ட் அனலிஸ்ட், மெட்ரூஸ்' என்ற ரிப்போர்ட்டில் என்ன சொல்லி இருக்கிறார்கள் என்றால் இங்கிலாந்து போன்ற தேசங்களில் இந்த மாதிரியான கலப்பு 5 சதவிகிதத்திற்கு குறைவாக இருக்கிறது என்றும் சென்னை ராஜ்யத்தில் மட்டும் 100-க்கு 40 சதவிகிதம் கலப்பு இருக்கிறது என்றும் சொல்லி இருக்கிறார்கள். வித்தி பர்மிஷன் அப்தி ஹெல்த்.

The total fine levied in Madurai during the year 1954-55 for 272 convictions was only Rs. 8,568 whereas the fine for the year 1949-50 was Rs. 23,551 for 278 convictions.

ஆகவே இங்கே கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் புள்ளி விவரங்களின் படி எந்த அளவு அந்தச் சட்டம் அமுல் நடத்தப்படுகிறது என்பது நன்றாகத் தெரியவரும். 1949-50-ல் மட்டும் 250 கேசுக்கு 23 ஆயிரம் ரூபாய் அபராதமாக வசூலிக்கப் பட்டிருக்கிறது. 1954-55-ல் 278 கேசுக்கு 8,568 ரூபாய் அபராதமாக வசூலிக்கப்பட்டிருக்கிறது. சட்டம் இருந்தும் கோர்ட்டுக்குப் போனாலும்கூட குறைவான தண்டனைதான் கொடுக்கிறார்கள். அந்த அன்னாயல் ரிப்போர்ட் சொல்வதாவது

In convicting and sentencing a vendor for the offence of selling adulterated milk, a Magistrate observed as follows:—It is the common practice of the milk vendors to adulterate the milk on high level and sell the same at rates at which genuine milk is sold. Ultimately the public are robbed. The health of society is affected.

21st April 1959] [Sri N. K. Palanisami]

அவர்களே இதற்கு போதுமான தண்டனை கொடுப்பதில்லை என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆகவே இந்த டிபார்ட்மெண்ட் எந்த முறையிலும் சரியானபடி சட்டத்தை அமுல் நடத்தவில்லை என்று தெரியவருகிறது. அவர்களுடைய புள்ளி விவரங்களிலிருந்தே இது நன்றாகத் தெரியவரும். 1954-55-ல் சாம்பிள் எடுத்தது 11,658, அதில் கலப்பு 5,029, 1953-54-ல் சாம்பிள் எடுத்தது 5,763 அதில் கலப்பு இருந்தது 2,384, 1954-55-ல் சாம்பிள் எடுத்தது 7,482 அதில் கலப்பு இருந்தது 919, 1953-54 சாம்பிள் எடுத்தது 3,917 அதில் கலப்பு இருந்தது 661. இவ்வாறு அவர்களே புள்ளி விவரங்கள் கொடுத்திருக்கிறார்கள். 1949-50-ல் இருந்ததைவிட கலப்பு அதிகரித்துக்கொண்டே வந்திருக்கிறது. ஆகவே ஏற்கெனவே சட்டம் இருந்தும் அந்தச் சட்டம் சரியானபடி அமுல் நடத்தப்படவில்லை என்பது தெரியவரும். அதன்படிதான் அர்த்தமாகிறது. ஆகவே சரியானபடி இதை அமுல் நடத்துவதற்கு சரியானபடி ஹெல்த் இன்ஸ்பெக்டர்களை நியமிக்கவேண்டும். அவர்களுக்கு ஏற்கெனவே பல வேலைகள் இருக்கின்றன. அம்மாதிரி ரீஜினல் ஹெல்த் இன்ஸ்பெக்டர்களை நியமிப்பதன் மூலமாகத்தான் கலப்பைத் தடுப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள முடியும். அதன் மூலம்தான் வியாதிகள் பாவுவதை தடுக்க முடியும் என்பதை மட்டும் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

இன்னும் இதை ஹோட்டல்களுக்கு விஸ்தரிக்கப்போகிறார்கள். ஏற்கெனவே ஹோட்டல்கள் எப்படி சானிடரி கண்டிஷன்படி இருக்கவேண்டும் என்று முனிசிபாலிடிகளில் சொல்லி இருக்கிறார்கள். அதை எப்படி அவர்கள் அமுல் நடத்துகிறார்கள் என்பது நமக்கு நன்றாகத் தெரியும். ஹோட்டல்களில் காபி நன்றாக இருக்கவேண்டும் என்பதற்காக சிக்கரி பவுடரைக் கலக்கிறார்கள். அதை எந்த அளவு சேர்க்கிறார்கள் என்பதை கண்காணிக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. அங்கு உபயோகப்படுத்துகிற டம்ப்ளர்களை வெந்நீரில் போட்டு கழுவவேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அப்படி அவர்கள் கழுவுகிறார்களா என்பதை கண்காணிக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. ஒரு இடத்திலாவது சரியானபடி டம்ப்ளர்களை வெந்நீரில் போட்டு கழுவாது இல்லை. ஆனால் சட்டத்தில் மட்டும் எப்படி கழுவவேண்டும் என்று இருக்கிறது. இன்னும் பல ஹோட்டல்களில் சரியானபடி லட்ரின்களை வைத்துக்கொள்ளவில்லை. பல ஹோட்டல்களில் லட்ரின் வசதிகளே கிடையாது. இது எல்லோருக்கும் தெரிந்த விஷயம். சில ஹோட்டல்களில் யூரினல் இருக்கும் மற்றவை இருக்காது. இது சம்பந்தமாக இது வரையிலும் எந்த ஹோட்டல்காரர்களுக்காவது தண்டனை கொடுத்தார்களா என்று பார்க்கவேண்டும். அங்கு ஹெல்த் இன்ஸ்பெக்டர்கள் சென்றால் அவர்களுக்கு காபி, தேரைசை இடமிலி கொடுத்து விடுகிறார்கள். (ஸ்ரீ கே. விநாயகம் : க்வெஸ்சன்) அங்கு போய் ஹெல்த் இன்ஸ்பெக்டர்களும், சானிடரி இன்ஸ்பெக்டர்களும் தேரைசை இடமிலி சாப்பிடுகிறார்கள். இதுவெல்லாம் சரியில்லையே என்று ஹெல்த் ஆபீஸ் அங்கு போய் கேட்கிறார் என்றாலும் ஹோட்டல்காரர் அவரை இரண்டடி அடித்துவிடலாம். அப்படி அடித்தால் 100 ரூபாய்தான் அபராதம் என்று இருக்கிறது.

[Sri N. K. Palanisami] [21st April 1959]

ஆனால் ஒரு முறை அடித்தான் என்றால் பாக்கி பேர்கள் அங்கே போகக்கூடப் பயப்படுவார்கள். ஆகவே இந்த பைனை அதிகப் படுத்த வேண்டுமென்பது என் திருத்தம்.

3-00
p.m.

அதுமட்டுமல்ல இன்று பப்ளிக் ஹெல்த் இலாகா. மெடிகல் இலாகா என்று தனித்தனியாக இருப்பதனால் பல சங்கடங்கள் இருக்கின்றன. முன்பே இதை ஒன்றுபடுத்த வேண்டுமென்ற அபிப்பிராயம் சர்க்காருக்கு இருந்தது. ஆனால் நடைமுறைக்குக் கொண்டுவரவில்லை. இப்போது சிண்டி இன்ஸ்டிடியூட்டுக்கு பப்ளிக் ஹெல்த் இலாகா செலவழிக்கிறது. ஆனால் கண்டிரோல் மெடிகல் டிபார்ட்மெண்டினிடம் இருக்கிறது. ஏன் இவை ஒன்றாகக் இருக்கக்கூடாது என்று கேட்க விரும்புகிறேன். ஆகவே இதை செலக்ட் கமிட்டிக்கு விட்டு, அல்லது இந்த பில்லை வாபஸ் வாங்கிக்கொண்டு ஒரு சரியான பில்லையொன்று வந்தால் நாட்டில் இருக்கக்கூடிய அபாயகரமான போக்கைத் திருத்தமுடியும் என்று சொல்லிக்கொண்டு நான் முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* SRI V. K. RAMASWAMI MUDALIAR : கனம் சேர்மன் அவர்களே. கனம் சின்னதுரை அவர்கள் கொண்டுவந்த இந்த தீர்மானத்தை ஆதரித்து நான் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். முக்கியமாக சிறிய வியாபாரிகளை பாதிக்கக் கூடிய மசோதா இது. இதை பொறுக்குக் கமிட்டியில் விட்டு தீர்க்க ஆலோசனை செய்யவேண்டும் என்பதுதான் என் கருத்து. பழைய சட்டத்தில் அநேக விதமான கண்டிஷன்கள் எல்லாம் இருந்தும் சர்க்கார் சரியான முறையில் அவைகளை அமுலுக்குக் கொண்டுவரமுடியாமல் இருப்பதைப்பார்க்க வேதனைப்படுகிறோம். சுகாதாரத்தைப் பொறுத்த வரையில்-எல்லோரும் சுகாதாரமாக வாழவேண்டும் என்பதை ஒருவராலும் மறுக்க முடியாது. இருந்தபோதிலும் எவ்வளவு தூரம் மசோதாவைக் கொண்டு வந்து நல்ல முறையில் சர்க்காரால் அதை அமுலுக்குக் கொண்டு வரமுடியும் என்பதைப்பற்றி ஆலோசிக்கவேண்டும். இப்போதே அநேக ஹோட்டல்களைப் பார்க்கிறோம். இன்னும் அசுத்தமான பல இடங்களில் கடைகளை வைத்து உணவு பண்டங்களை விற்கிறார்கள். இந்தச் சட்டங்கள் எல்லாம் இருந்தும் இன்னும் அவற்றைத் தடுக்கமுடியவில்லை. முன்பே நாம் கொடுத்திருக்கும் சில அதிகாரங்களின் காரணமாக சிறு வியாபாரிகளுக்கு உத்சவ காலங்களில் அதிகத்தொந்தரவு சுகாதார அதிகாரிகளால் உண்டாகிறது. இப்போது லைசென்சு கட்டணத்தை மாற்றி விதிப்பது என்றால் இதை யாரிடமிருந்து பெற வேண்டும். ஹெல்த் இன்ஸ்பெக்டர் கொடுக்கட்டும் என்றால் அதன் காரணமாக அநேக வித ஊழல்கள் ஏற்படும்.

In the proposed new section 112-A it is stated, if any article intended for food appears to the Health Officer or to a person duly authorised by him to be unfit for human consumption or is unwholesome or the utensil or vessel used in manufacturing, preparing or keeping such article appears to be of such kind . . .

இவைகளை எப்படிப் பார்ப்பது? எந்த முறையில் பார்ப்பது என்பதைப்பற்றி யோசிக்க வேண்டும். இந்த மாதிரியான அசாத்தியமான விதிகளைப் போடுவதன் காரணமாக சிறு வியாபாரிகள் அதிகமாகத் துன்புறுத்தப்படுவார்கள். அதை சர்க்கார் நன்றாக யோசிக்கவேண்டும்.

21st April 1959] [Sri V. K. Ramaswami Mudaliar]

(Mr. Speaker in the Chair.)

என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயம் என்னவென்றால் சிறு வியாபாரிகளுக்கு இதிலிருந்து விலக்கு கொடுக்கவேண்டும் என்பதுதான். அதைப்பற்றி எனக்கு முன்பு பேசியவர்களும் குறிப்பிட்டார்கள். சிறு வியாபாரிகளுக்கு, சிறு பஞ்சாயத்துகளுக்கு இந்த விதிவிலக்குக் கொடுக்கவேண்டும். முக்கியமாக அசத்தமான இடங்களில் ஏற்படுத்தப்படும் கடைகளை நன்றாகப் பரிசீலனை செய்து அவைகளை நல்லபடியாக ஏற்படுத்தவேண்டும். சிறு வியாபாரிகளுக்கு விலக்குக் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். தவிர இந்த மசோதாவையும் நன்றாக ஆலோசித்துப் பார்த்துக் கொண்டு வரவேண்டும். இதைப் பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு விட்டு, சரிவரப் பரிசீலனை செய்து நல்ல முறையில் கொண்டு வந்தால் நன்றாக இருக்கும் என அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தாழ்மையாகத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆகவே இதைப் பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு விடுமாறு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : இது ஒரு சின்னஞ் சிறு மசோதா. இதனுடைய கருத்து என்னவென்றால் ஏற்கனவே இந்த விதிகள் எல்லாம் லாட்ஜிங் ஹவுஸ் சம்பந்தப்பட்டவரை நிலவி வருகிறது. லாட்ஜிங் ஹவுஸ் என்றால் அங்கே சாப்பிடலாம். தங்கவும் தங்கலாம். காடரிங், ஈடிங் அவுஸ்—இங்கே சாப்பிடலாம். தங்க முடியாது. ஆகவே முன்பு லாட்ஜிங் ஹவுஸ்—சம்பந்தப்பட்டவரை அமுலில் இருக்கும் விதிகளை எல்லாம் இந்த காடரிங்—ஈடிங்—ஹவுஸ் சம்பந்தமாகவும் விஸ்தரிக்கவேண்டும் என்பது தான் இதன் கருத்து. நோய் பரவுவதைத் தடுக்க. காலரா—டைபாய்ட் போன்ற நோய்கள் பரவுவதைத் தடுப்பதற்கு சாப்பாட்டு ஹோட்டல்களுக்கும் இந்த விதிகளை விஸ்தரிக்கவேண்டியதாக இருக்கிறது. சட்டம் புதியது இல்லை. முன்பு போர்டிங் அண்ட் லாட்ஜிங் ஹவுஸ் சம்பந்தப்பட்டவரை இருக்கும் விதிகளை இங்கே விஸ்தரிக்கிறோம். இப்படிச் செய்வதில் இதை மேல்பார்வை பார்ப்பதற்கு ஒரு கண்டி ரோல் இருந்தால்தான் சரிவர செய்ய முடியும். கண்டி ரோல் செய்வதாக இருந்தால் லைசென்சு பி என்று இருந்தால் தான் முடியும். அது அதிகமோ, குறைவோ அதை நாம் பின்பு தீர்மானித்துக் கொள்ளலாம். ஆனால் லைசென்சு வாங்க வேண்டும் என்று இருந்தால் தான் சுகாதார விதிகளை அவர்களிடத்தில் அமுல் செய்ய முடியும். அந்த விதிகளை அனுசரிக்காவிட்டால் நாம் லைசென்சு மறுத்து விடுவோம் என்று அவர்களும் சுகாதார வசதிகளை அதிகப்படுத்த முன் வருவார்கள். அதற்காகக் கொண்டு வரப்பட்டது தான் இந்த மசோதா. மேலும் இந்த மசோதாவில் புதுப்புது விதிகளைக் கொண்டு வருவது இல்லை. முன்பு அங்கே உள்ள விதிகள் இங்கும் இப்போது விஸ்தரிக்கப்படுகிறது. ஆகவே இதற்கு ஒரு பொறுக்குக் கமிட்டி வேண்டியதில்லை. பெரிய பிரச்சனையாக இருந்தால் பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு விடவேண்டியது தான். ஆனால் இங்கே இருக்கிற பிரச்சனை ஒன்றே ஒன்று தான். ஏற்கெனவே ஒரு பகுதிக்கு அமுலில் இருக்கும் விதிகளை இப்போது இன்னொரு பகுதிக்கும் கொண்டு வருகிறோம்.

இன்னொன்று. மேல் சபையில் இதைப்பற்றி விவாதிக்கும் போது—பள்ளிக்கூடங்களுக்குப் பக்கத்தில் வண்டிகளில் வைத்துக் கொண்டு விற்கிறார்களே. அதையும் கட்டுப்படுத்தவேண்டும் என்று வற்புறுத்தினார்கள். அதனால் நோய் பரவுகிறது. குழந்தை

[Sri M. A. Manickavelu] [21st April 1959]

களுக்கு என்ன தெரியும்! வீட்டில் சண்டை போட்டு காலணை, அரையணை என்று வாங்கிக்கொண்டு போய்விடுகிறது. பள்ளிக்கூட வாசலுக்கு எதிரில் வண்டியில் மிட்டாய் விற்கிறார்கள். மிட்டாய் கறுப்பாக இருக்கும். அதில் எவ்வளவோஈசு மொய்த்துக்கொண்டிருக்கும். அவற்றை விரட்டிவிட்டு எடுக்கும்போதுதான் அது மிட்டாய் என்று தெரியும். அதையெல்லாம் பிள்ளைகள் சாப்பிட்டு விடுகிறார்கள். அது கூடாது. அதைத் தடுக்க வேண்டும் என்று தான் சொன்னார்கள். இப்போதுள்ள வியாக்கியானப்படி அதைத் தடுக்க முடியுமா முடியாதா என்ற சந்தேகம் எங்களுக்கு இருந்தது. ஆகவே தான் “வெகிகிள்” என்ற வார்த்தையையும் சேர்த்தோம்.

3-10
p.m.

இந்த நோய்கள் பரவாமல் இருக்கவேண்டுமென்பதற்கும், கிராமங்களிலும் நகரங்களிலும் ஆரோக்கியம் இருக்கவேண்டுமென்பதற்காகவுந்தான் ஏற்கெனவே இருக்கும் விதிகளை இந்தப் பகுதியிலும் விஸ்தரிக்க வேண்டுமென்பதுதான் இதன் நோக்கம். “இந்த மாதிரி சிறிய மசோதாவைக் கொண்டு வருவதைவிட ஒரு விசாலமான மசோதாவைக் கொண்டுவரலாம்” என்று சில கனம் அங்கத்தினர்கள் சொன்னார்கள். அதை நான் ஒப்புக்கொள்ளுகிறேன். அப்படிப்பட்ட ஒரு மசோதாவைக்கொண்டு வர உத்தேசம் இருக்கிறது. அது பரிசீலனையில் இருக்கிறது. அப்பொழுது எல்லா விதிகளையும் பார்த்து அந்த மசோதாவை ஒரு பொறுக்குக் கமிட்டிக்குப் பரிசீலனைக்கு அனுப்பலாம். இப்பொழுது இருப்பது ஒரே விஷய்தான். மேலும் இந்தச் சட்டத்தை எங்கு பார்த்தாலும் உடனே அமுலுக்குக் கொண்டு வருவதாக உத்தேசம் இல்லை. முதலில் முனிசிபாலிட்டி, மேஜர் பஞ்சாயத்து என்ற முறையிலே கொண்டுவரப்படப் போகிறதே தவிர, திடீரென்று எல்லா இடங்களிலும் அமுலுக்குக் கொண்டு வந்து விடப்போவதில்லை.

“ஆப்பம், இட்டிலி போன்றவற்றை விற்கும் ஏழை மக்களுக்கு எல்லாம் இந்தச் சட்டம் வந்தால் கஷ்டம் ஏற்படும்” என்று சொன்னார்கள். சாதாரணமாகப் பார்க்கப்போனால் இந்தச் சின்ன இடத்திலிருந்துதான் வியாதி பரவுகிறது. குடிசைகள் நெருங்கிய பகுதிகளில் தான் சுகாதார வசதி குறைவாக இருக்கிறது. மாட மாளிகைகளிலிருந்தெல்லாம் இந்த நோய்கள் கிளம்புவதில்லை. டவுனில் இட்டிலி சுடும் இடத்தில் சாக்கடை இருக்கும். அந்தச் சாக்கடை மேல் ஒரு பலகையைப் போட்டு அதன் மேல் இருந்து இட்டிலி சுட்டு விற்கிறார்கள். அவர்கள் ஏழைகள் தான். அதை நான் ஒப்புக்கொள்கிறேன். ஏழைகள் என்ற காரணத்தால் அவர்களை இந்த மாதிரி அனுமதித்தால் எத்தனை பேருக்குத் தொத்து நோய் வருகிறது என்பதை நாம் யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும். அவர்களிடம் அனுதாபம் காட்டித்தான் உடனே ஒன்றும் செய்வதாக இல்லை. அவர்கள் ரொம்பக் குறைந்த லைசன்ஸ் பீஸ்தான் கட்டவேண்டியிருக்கும். இந்தச் சட்டத்தைக் கொஞ்சம் படிப்படியாக அமுலுக்குக் கொண்டுவருவதாக உத்தேசமிருக்கிறது. திடீரென்று கொண்டுவந்து எல்லோரும் பாதிக்கப் படவேண்டும் என்ற அளவில் இல்லை.

கனம் சின்னதுரையவர்கள் “அழகுசின்ற பொருள்களுக்கு வரி போட்டதன் காரணமாக எலெக்ஷன் நன்றாகப் பாடம் புகட்டி” விட்டது” என்று சொன்னார்கள். மானத்தில் மப்பு இருக்கிறது. அந்த மப்பைப் பார்க்கிறபோது அவருக்கு மான் மாதிரித்

[21st April 1959 [Sri M. A. Manickavelu]

தெரியும். சிலருக்கு யானை மாதிரித் தெரியும். சிலருக்கு மனிதன் மாதிரித் தெரியும். எந்த குறிக்கோளுடன் பார்க்கிறார்களோ அந்த மாதிரித் தெரியும். இதற்கும் அதற்கும் சம்பந்தம் இல்லை. இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கொஞ்சம் ஆவேசமாகப் பிரச்சாரம் பண்ணினால் சில பேரைப் பாதிக்கும். மற்றப்படி இதனால் முழுசிப் போற சமாசாரம் ஒன்றும் இல்லை.

இப்பொழுது கொண்டுவரப் பட்டிருக்கும் மசோதா ரொம்பச் சின்ன விஷயம். இரண்டு, மூன்று களாஸ்கள்தான் இருக்கிறது. இது ஏற்கனவே மேல் சபையில் நன்றாகப் பரிசீலனை செய்யப்பட்டு “பாஸாகி” வந்த மசோதா; இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் இதைப் பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு அனுப்பவேண்டிய அவசியம் இல்லை. வேறு பெரிய மசோதா வரும்போது அதைப்பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு அனுப்பலாம். கனம் அங்கத்தினர்கள் திருத்தத்தை வற்புறுத்த மாட்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன். மற்றப்படி திருத்தங்களைப் பிரேரேபிக்கும்போது ஏதாவது செய்யவேண்டியிருந்தால் அதைச் செய்யலாம். இதைப் பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு அனுப்பவேண்டிய அவசியமில்லையென்று கூறிக்கொண்டு முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

MR. SPEAKER : கனம் சோமசுந்தரம் அவர்கள் ஏதோ கேட்ட வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அவர்கள் கேட்கட்டும்.

SRI M. K. SOMASUNDARAM : கிராமங்களில் குடிசைகள் நிரம்பி யுள்ள பகுதிகளிலிருந்துதான் வியாதிகள் பரவுகின்றன என்பதை அமைச்சர் அவர்களே ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களிடமிருந்து லைசன்ஸ் கட்டணம் வசூலிக்காமல் அவர்களுக்கு “ப்ரீ லைசன்ஸ்” கண்டிஷன்களை அமுல் படுத்த முன்வருவார்களா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : எந்த விஷயமும் ‘ப்ரீ’ என்றால் சரியாக இயங்குவதில்லை. கட்டணம் இருந்தால்தான் மதிக்கிறார்கள். சும்மா என்றால் அதில் அக்கரை இருப்பதில்லை. வேண்டுமானால் கட்டணத்தைக் கொஞ்சம் குறைக்கலாம். ஒன்றும் இல்லாவிட்டால் அதனால் பிரயோஜனம் இல்லை.

SRI A. VEDARATHNAM : ஹோட்டல்களில் பாத்திரத்தை வெந்நீர் விட்டுக் கழுவவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். இப்பொழுது ஹோட்டல்களில் என்ன நடக்கிறது என்று பார்த்தால், அங்கு ஒரு தொட்டியில் காலையில் தண்ணீரை வைத்து பாத்திரங்களைக் கழுவுகிறார்கள். அந்தத் தொட்டியில் இருக்கும் தண்ணீர் மாலையில் காப்பியா மாறிவிடுகிறது. அந்த நிலையை மாற்ற ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்.

SRIMATHI T. N. ANANDANAYAKI : இந்த பாத்திரங்களுக்குப் பதிலாகப் பேப்பர் கப்பளை உபயோகப்படுத்தினால் காப்பியைக் குடித்துவிட்டு அந்தக் கப்புகளைத் தூர எறிந்துவிடலாம். பாத்திரங்களைக் கழுவவேண்டிய தொந்தரவு இல்லாமல் போய்விடும். அதைக் கொண்டுவர ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : பேப்பர் கப்புகளை உபயோகிக்கலாம். விலையுயர்ந்த கப்புகளாக இருந்தால் காப்பி அதில் இருக்கும். சாதாரண கப்புகளாக இருந்தால் காப்பி

[Sri M. A. Manickavelu] [21st April 1959]

வெளியே போய்விடும். சாப்பிடுவதற்கு இலைஉபயோகிக்கலாம். காப்பி சாப்பிடுகிறபோது தூக்கிக் குடிக்கிறபழக்கம் வந்து விட்டால் நன்றாக இருக்கும்.

SRI M. P. PERIASAMY : கிராமங்களில் இருப்பவர்கள் ஏழைகள். சிறு வியாபாரம் செய்யும் அவர்களுக்கு விதி விலக்கு அளிக்கவேண்டும். இரண்டாவது இப்பொழுது பல ஹோட்டல்களில் 'Litrine'கள் கிடையாது. சாப்பிடும்போது "ஒன்றுக்கு, இரண்டுக்கு" வந்துவிட்டால் போக முடியாது. ஆகவே ஹோட்டல்களில் "Litrine" இருந்தால்தான் லைசன்ஸ் கொடுக்க முடியும் என்ற விதி இருக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

MR. SPEAKER : (மந்திரியைப் பார்த்து) பதில் சொல்லப் போகிறீர்களா?

(ஸ்ரீ கருத்திருமன் பேசுவதற்கு எழுந்தார்.)

MR. SPEAKER : இந்தச் சலுகை நீலகிரியில் மட்டும்தான். சென்னையில் கிடையாது.

SRI P. G. KARUTHIRUMAN : நான் பேசவேண்டுமென்பதற்கில்லை. சுகாதாரத்தைப் பற்றிக் கொண்டுவந்திருக்கும் இந்த மசோதாவை நான் வரவேற்கிறேன். டம்பளர்களில் தூக்கிச் சாப்பிடவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். பழைய காலத்தில் நாவாய் மாதிரி டம்பளர்கள் இருந்தன. அவைகளால் தூக்கித் தான் சாப்பிடமுடியும். அந்தமாதிரி டம்பளர்களைப் பயன்படுத்த வேண்டுமென்று கூறலாம் என்று ஆலோசனை கூற விரும்புகிறேன்.

MR. SPEAKER : ஆலோசனை சொல்லுவதற்காக இப்பொழுது எழுந்து பேசவேண்டிய அவசியமில்லை.

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : பழைய வழக்கங்கள்படி காரியங்கள் செய்யவேண்டுமென்று சொன்னால் அதற்கு மக்கள் ஒத்துக்கொள்ளவேண்டும். இப்பொழுது ஸ்பூனில் சாப்பிடுகிறார்கள். அவர்களுக்கு பாதி ஸ்பூன் வாயில் போனால்தான் திருப்தி ஏற்படுகிறது. அப்பொழுதுதான் அவர்களால் சாப்பிட முடிகிறது. அங்கத்தனர் அவர்கள் நல்ல வசதிகள் எல்லாம் செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். லாட்ஜிங் ஹௌஸஸ்ஸில் வசதிகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. ஆகவே பிறயிடங்களிலும் இந்த வசதிகள் ஏற்பட வேண்டுமென்றுதான் இது கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. ஹோட்டல்களிலும் இம்மாதிரி வசதிகள் ஏற்படவேண்டுமென்றுதான் இந்த மசோதா கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. அங்காடிக்காரர்களிடையே நிர்ப்பந்தமாக இந்த விதிகளை புகுத்தப் போவதில்லை. ஆனால் அங்காடிகளிலும் சுகாதார முறைகளை அனுசரிக்க வேண்டும். வியாதிகள் பரவும்படியானதொரு காரியமும் அவர்கள் செய்யக்கூடாது.

MR. SPEAKER : கனம் அங்கத்தினர் சின்னதுரை அவர்கள் தங்கள் திருத்தத்தை வாபஸ் வாங்கிக்கொள்ளுகிறாரா?

SRI P. S. CHINNADURAI : வலியுறுத்துகிறேன்.

21st April 1959]

MR. SPEAKER: The question is—

“That the Madras Public Health (Amendment) Bill, 1959, be referred to a Select Committee of the House consisting of . . . members.”

The amendment was put and lost.

MR. SPEAKER: I now put the motion to the vote of the House. The question is—

“That the Madras Public Health (Amendment) Bill, 1959, (L.C. Bill No. 2 of 1959), as passed by the Council, be taken into consideration”.

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clause 2.

MR. SPEAKER: The motion is—

“That clause 2 do stand part of the Bill.”

SRI R. SRINIVASA IYER: Sir, I move—

“In the proposed new section 107-A, for the words ‘or vehicle or any place where the public are admitted for the consumption of any food or vehicle or any place where food is sold or prepared or stored for sale’, *substitute* the words ‘or any place or vehicle where food is sold or prepared or stored for sale or to which the public are admitted for the consumption of any food’.”

“In sub-section (1) of the proposed section 107-B, for the words ‘or vehicle or any place where the public are admitted for the consumption of any food or vehicle or any place where food is sold or prepared or stored for sale’, *substitute* the words ‘or any place or vehicle where food is sold or prepared or stored for sale or to which the public are admitted for the consumption of any food’.”

“In sub-section (5) of the proposed new section 107-B, for the words ‘and it shall be disposed of in accordance with the rules prescribed by Government’, *substitute* the words ‘and the appeal shall be disposed of in accordance with the rules prescribed by Government’.”

SRI S. LAZAR: I second the amendments, Sir.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR: Sir, I move—

“In the proposed new section 107-A, for the word ‘or’ occurring after the words ‘no person shall, without’ *substitute* the word ‘and’.”

[Sri K. Sattanatha Karayalar] [21st April 1959]

"In the proposed new section 107-A, after the words 'or vehicle' occurring after the words 'itinerant stall' *add* the words 'or hawk about for sale on head-loads'."

"In the proposed new section 107-B, after the second proviso, *add* the following, viz.,

'Provided further that the executive authority shall dispose of the application within four weeks from the receipt of the application'."

The amendments were duly seconded.

SRI S. LAZAR: Sir, I move—

"In the proposed new section 107-A, for the word 'or' occurring after the words 'No person shall, without' *substitute* the word 'and'."

"In sub-clause (1), of the proposed new section 107-B, for the words 'for keeping in any building, mobile van. . . . or any place where food is sold or prepared or stored for sale', *substitute the words* 'required under section 107-A'."

"In clause (1) of the proposed new section 107-B, after the second proviso, *add* the following, viz.,

'Provided further that the executive authority shall dispose of the application within thirty days from the date of the receipt of the same'."

The amendments were duly seconded.

SRI K. RAMACHANDRAN: Sir, I move—

"In the proposed new section 107-A, after the words 'mobile canteen' and before the words 'itinerant stalls', *insert* the words 'mobile van, vehicle'."

"*Add* the following proviso to the proposed new section 107-A viz.,

'Provided that this clause shall not apply to Village Panchayats with a population of less than five thousand'."

"In the second proviso of sub-section 1 of the proposed new section 107-B, *delete* the word 'minimum'."

"In sub-section (2) of the proposed new section 107-B, *delete* the words commencing from 'unless the executive authority' to 'renewal of licence'."

The amendments were duly seconded.

21st April 1959]

* SRI R. SRINIVASA IYER : Mr. Speaker, Sir, clause 2 of this Bill intends to amend sections 107-A and 107-B of the main Act. In this, the language is not clear. When the Council has amended those sections, they have not been clearly amended so as to give effect to the idea or reason for the amendment. I refer to the Bill as circulated to us. The language of the clause as it stands is wrong. I have moved my amendments in order to make the one clerical omission. That is, in my first amendment before clause clear and read better. Even in my amendment, there is the word 'any', the words 'or vehicle or' must be included. In my second amendment also, the words 'or vehicle or' must be included in the same way as I have suggested in the case of my first amendment. These two amendments are necessary for the purpose of making the idea and the language clear. My third amendment to sub-clause (5) is also intended to make the language clear. This clause as it stands states, 'Any person aggrieved by the refusal to grant or renew, or by the cancellation or suspension of, a licence by an executive authority under this section may appeal to the local authority and it shall be disposed of in accordance with the rules prescribed by Government.' It is not made clear as to what is meant by the word 'it' and to which it relates. As the language stands it relates to local authority which makes very bad meaning. It does not read property. That is why I have moved my amendment for the substitution of the words and the appeal shall be disposed of in accordance with the rules prescribed by the Government' in the place of the present wording, viz., "and it shall be disposed of in accordance with the rules prescribed by Government." I think, I need not expatiate on my amendments. A reading of them will show that for the purpose of making the language clear, they are necessary. I think no further reasons are needed except that the amendments if accepted, will render the reading better and will make the language clear.

* SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : சபாநாயகர் அவர்களே, நான் இங்கு கொடுத்திருக்கக்கூடிய திருத்தங்கள், வார்த்தையளவில் உள்ள ஒருசில வித்தியாசமும், நடைமுறையிலுள்ள ஒரு சிக்கலை மாற்றுவதற்காகவுந்தான் இந்த வகுப்பிற்கு நாலாவது திருத்தமாக எனது அருத்தத்தை கொடுத்திருக்கிறேன். ஹோட்டல்கள் வைத்து நடத்துகிறவர்களும், தள்ளு வண்டியில் வியாபாரம் செய்பவர்களும், இதேமுறையில் தின்பண்டம் வியாபாரம் செய்யக்கூடியவர்கள் எல்லோரும் இந்த வகுப்பில் உட்படுத்தப்படுமா அல்லது தலைக்கமை எடுத்து வியாபாரம் செய்பவர்கள் இதில் உட்படுத்தாது இதற்கு புறம்பாக நிற்பார்களா என்பது திட்டவட்டமாகத் தெரியவில்லை. அவர்களையும் உட்படுத்துவது குறிப்பாக சில வட்டாரங்களில் நன்றாகயிருக்கும். அந்த அடிப்படையில்தான் நான் முதலில் கொடுத்திருக்கும் திருத்தம் இருக்கிறது. அடுத்தபடியாக இதில், No person shall, without or otherwise than in conformity with the terms and conditions of a licence

[Sri K. Sattanatha Karayalar] [21st April 1959]

என்று இருப்பதில் “ஆர்” என்பதற்கு “ஆன்ட்” என்றும் பொருள்படும் என்று வியாக்கியானம் செய்யக்கூடும். குறிப்பாக இந்த மசோதாவைப் பொருத்தமட்டில் “ஆன்ட்” என்று அர்த்தம்படக்கூடிய ஒரு சந்தர்ப்பம் எழாது என்று உறுதியாக நான் நம்புகிறேன். அதனால் அதை “ஆன்ட்” என்று திருத்த வேண்டுமென்று நான் கோருகிறேன். இந்த வகுப்பில், லைசென்சு எடுக்கவேண்டுமென்று மாத்திரம் நிர்ப்பந்தப்படுத்தக்கூடிய வகுப்பு இருக்கிறதே தவிர லைசென்ஸ் ஒருவர் எடுக்கவில்லை என்றால் அவருக்கு என்ன தண்டனை கொடுக்கப்படும் என்பதைப் பற்றி இதில் ஒன்றும் சொல்லப்படவில்லை. ஆனால் அதை இதர வகுப்பில், பிறகுள்ள திருத்தத்தின் மூலம் சர்க்கார் அங்கீகரிக்கும் என்று எதிர்பார்க்கிறேன். அடுத்தபடியாக, இதிலே லைசென்சுக்கு அபேட்சை கொடுத்தால் அவருக்கு எப்பொழுது லைசென்ஸ் கிடைக்கும் என்பதற்கு ஒரு வரையரையும் இல்லை. சாதாரணமாக இதர லைசென்சுகள் வழங்கும்போது லைசென்சுக்கு ஒருவர் அபேட்சித்தால் குறிப்பிட்ட காலத்திற்குள்ளாக அந்த அதிகாரி லைசென்ஸ் வழங்கவேண்டும் அல்லது லைசென்சு வழங்கமுடியாது என்பதற்கான காரணங்களைக் காட்டி அந்த மனுவைத் தள்ளவேண்டும். இந்த இரண்டும் செய்யாமல் இருப்பார்களேயானால் அவர் குறிப்பிட்ட தொழிலை ஆரம்பிக்கலாமா என்பது திட்டவாட்டமாகத் தெரிய வில்லை. ஆகவே நான் கொடுத்திருக்கக்கூடிய ப்ரொவைனோவை உட்படுத்தலை குறிப்பிட்ட காலத்திற்குள்ளாக, அதாவது நாலு வாரத்திற்குள்ளாக ஒன்று அவருக்கு லைசென்ஸ் வழங்கவேண்டும் அல்லது ஏன் லைசென்ஸ் வழங்க முடியாது என்பதற்கான காரணங்களைக் காட்டி அந்த மனுவைத் தள்ளவேண்டும். அந்தத் திருத்தத்தை சர்க்கார் தரப்பில் ஒத்துக்கொள்வார்கள் என்று நம்புகிறேன். அதை உட்படுத்தவல்லென்றால் நடைமுறையில் பல சிக்கல்கள் எழும்புமென்றுதான் அந்தத் திருத்தத்தைக் கொடுத்திருக்கிறேன். அல்லது விதிகளில் அதைத் திட்டவாட்டமாக உட்படுத்துவார்கள் என்று மந்திரி அவர்கள் உறுதி கூறவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

SRI S. LAZAR: எனக்குமுன் பேசிய ஸ்ரீனிவாச ஐயர் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கும் திருத்தங்களை நான் முற்றிலும் ஆதரிக்கிறேன். அவர்கள் சொன்னதுபோல் எந்த நோக்கத்தோடு இந்தச் சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டதோ அந்த நோக்கம் நல்லமுறையில் நிறைவேறவேண்டுமென்று சொன்னால் இந்தத் திருத்தங்களை வார்த்தையளவில் மாற்றியமைத்தால்தான் சரிவர இருக்குமென்று சொல்லவிரும்புகிறேன். நான் கொடுத்திருக்கக்கூடிய திருத்தங்களைப் பற்றி சொல்ல முற்படும்போது எனது முதலாவது திருத்தத்தில், 107(எ) பிரிவில் இருக்கக்கூடிய ஒரு சிறிய தவறுதலை எடுத்துக்கூற விரும்புகிறேன். அது தவறு என்பது எனது அபிப்பிராயம். ஆனால் அமைச்சர் அவர்களின் அபிப்பிராயம் என்னவென்று தெரிய இருக்கிறது. அதில் சொல்லியிருக்கிறது, ஒருவர் வியாபாரம் செய்யவேண்டுமென்று சொன்னால் அவர் இரண்டு காரியங்களுக்கு உட்படவேண்டும். ஒன்று அவர் லைசென்ஸ் வாங்கவேண்டும். இரண்டாவதாக அவர் லைசென்ஸ் வாங்கிய பிறகு கூட தொடர்ந்து அந்த லைசென்ஸில் இருக்கக்கூடிய விதிகளுக்குக் கட்டுப்பாட்டு சுகாதார முறையில் தொடர்ந்து அந்தப் பண்படங்களை விற்றுவர வேண்டுமென்பது. ஆக, இரண்டும் இருக்கவேண்டுமென்பதுதான் அரசாங்கத்தின் கருத்து. அதைச் சரிவர நடைமுறைக்குக் கொண்டு வரவேண்டுமென்று சொன்னால் No person shall, without or

21st April 1959]

[Sri S. Lazar]

otherwise than in conformity with the term and conditions of a licence என்று இரண்டும் அதில் இருந்தால்தான் அது சரிவர இருக்குமென்ற காரணத்தினால்தான் “ஆர்” என்ற வார்த்தையை எடுத்துவிட்டு “அன்ட்” என்ற வார்த்தையைப் போட்டால் இந்த நோக்கம் நிறைவேறும் என்ற காரணத்தினால் அதைக் கொடுத்திருக்கிறேன். ஒருவேளை அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லக்கூடும். “ஆர்” என்ற பதத்திற்கு சட்டரீதியாக ஒருசிலவிடங்களில் “ஆன்ட்” என்ற அர்த்தமும் கொள்ளமுடியும் என்று. அவர்களுக்கு நான் சொல்ல விரும்புவது என்னவென்றால், இது போன்று அர்த்தம் கொடுக்கக்கூடிய “கண்டிஜென்ஸி” க்கு அவசியம் ஏற்படும் என்ற சந்தேகம் இருந்தால்தான் அது போன்றதொரு அமைப்பைத் தேடமுடியும். இப்பொழுது அது போன்றதொரு கண்டிஜென்ஸி இந்தச் சட்டத்தைப் பொறுத்து இருக்கமுடியாது என்பதுதான் எனது கருத்து. அப்படி இருக்குமானால் அதை அமைச்சர் அவர்கள் தாராளமாக எடுத்துச் சொல்லலாம். அதுபோல இன்னொரு காரணமும் அவர்கள் சொல்லக்கூடும். இதற்கு முன்னால் நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கிற ஏனைய சட்டங்களிலே இதுபோன்ற அம்சங்களை ஏற்படுத்தியிருக்கிறோம் என்று ஒருவேளை சொல்லக்கூடும். பழைய சட்டங்களில் இம்மாதிரி இருக்கிறது என்ற காரணத்தினால், அதையே திரும்பவும் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்ற அவசியம் இல்லை. நல்ல திருத்தங்களாக இருக்குமேயானால் அவைகளை ஒத்துக்கொள்ளுவதுதான் நல்லது. ஆகவே, இந்தத் திருத்தத்தை அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்று நான் வற்புறுத்துகிறேன்.

3 30
p.m.

என்னுடைய அடுத்த திருத்தம் என்னவென்றால் 107-ஏ பிரிவில் என்ன சொல்லப்பட்டிருக்கிறதோ, அத்தனையும் திரும்பவும் 107-பி பிரிவில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. 107-பி பிரிவின்கீழ் லைசென்ஸ் தேவை என்று சொன்னால், அதற்கான மனுவை எக்ஸ்சிக்யூடிவ் அதிகாரியிடம் கொடுத்து, அதற்கான கட்டணத்தையும் கொடுப்பார்களேயானால், லைசென்ஸ் வழங்கவேண்டும். அதாவது 107-பி பிரிவில் The executive authority on receiving from any person an application for a licence or for the renewal of a licence for keeping, in any building mobile van, vehicle or place, any eating drinking or catering establishment hotel, tea-shop, coffee-house cafe, restaurant, refreshment room, mobile canteen, itinerant stall or vehicle or any place where the public admitted for the consumption of any food or vehicle.....etc., என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. 107-ஏ பிரிவில் சொல்லப்பட்டிருக்கிற 6, 7 வரிகளையும் திரும்பவும் 107-பி பிரிவில் சொல்லவேண்டிய அவசியமில்லை. தேவையில்லை, என்ற காரணத்தினால் அதை எடுத்துவிட்டு ‘required under Section 107 A’ என்ற மூன்று வார்த்தைகளைப் போட்டுவிடவேண்டும் என்று திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறேன்.

அதற்கு அடுத்த ஒரு திருத்தம் பற்றி எனக்கு முன்னால் பொது விவாதத்தில் பேசிய சில அங்கத்தினர்களுக்கூட குறிப்பிட்டுச் சொன்னார்கள். இந்த லைசென்ஸ் வழங்க முற்படும் அதிகாரிகள் அதிகப்படியாகக் காலதாமதம் செய்வார்களேயானால், அதனால் பெரிதும் வியாபாரிகள் பாதிக்கப்படுவார்கள் என்ற ஒரு வாதத்தை எடுத்துச் சொன்னார்கள். மனுவைக் கொடுத்துவிட்டு, லைசென்ஸ் சுக்கான கட்டணத்தையும் கட்டிவிட்டு லைசென்ஸ் எப்பொழுது கிடைக்கும் என்று எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்கும் நேரத்தில்,

[Sri S. Lazar]

[21st April 1959]

லைஸென்ஸ் கிடைப்பதில் காலதாமதம் ஏற்பட்டால் அதனால் பெரிய அளவுக்குத் தின்பண்டங்கள் விற்கக்கூடியவர்கள் பாதிக்கப் படுவார்கள். ரீனிமா ரெகுலேஷன் ஆக்டில் 6 வாரங்களுக்குள் அதிகாரிகள் லைசென்ஸ் வழங்கவேண்டுமென்று விதிகள் ஏற்படுத்தப்பட்டிருப்பதுபோல், இந்தச் சட்டத்தின் கீழும், மனுப்போட்ட 3 அல்லது 4 வாரங்களுக்குள்ளாக அது பரிசீலிக்கப்பட்டு லைசென்ஸ் உண்டு அல்லது இல்லை என்று மனுதாரருக்குப் பதில் கிடைத்துவிடவேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடுதான் 107-பி பிரிவுக்கு இந்தத் திருத்தத்தைக் கொடுத்திருக்கிறேன். அம்மாதிரி அதிகாரிகளுக்கு ஒரு நிர்ப்பந்தத்தை ஏற்படுத்தினால்தான் லைஸென்ஸ் காலாகாலத்தில் வழங்கப்படும். அல்லது குறிப்பிட்ட காலத்திற்குள் லைஸென்ஸுக்கான மனு பைசல் செய்யப்படும். அதன் காரணமாகத்தான் "Provided further that the executive authority shall be dispose of the application within 30 days from the date of the receipt of the same" என்ற திருத்தத்தைக் கொடுத்திருக்கிறேன். இதையும் அமைச்சர் அவர்கள் பரிசீலனை செய்து ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

* SRI K. RAMACHANDRAN : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, என்னுடைய திருத்தத்தில் 'மொபைல் வான்' 'வெஹிகிள்' என்ற வார்த்தைகளை 107-ஏ பிரிவில் சேர்க்கவேண்டும் என்பது தான். 107-ஏ பிரிவில் உள்ள எல்லா இடங்களும் திரும்பவும் 107-பி பிரிவில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அது அவசியமில்லை என்று கனம் லாஸர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அவர்கள் இந்த வகையில் கொண்டுவந்திருக்கக்கூடிய திருத்தம் ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடிய திருத்தம் என்று நானும் கருதுகிறேன். அதை ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். 107-பி பிரிவில் mobile van, vehicle or place, any eating drinking or catering establishment, hotel, tea shop, coffee house, cafe, restaurant, refreshment room, mobile canteen, itinerant, stall or vehicle or any place என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. மறுபடியும் இதே பிரிவில் 'Mobile canteen' என்று வருகிறது. 'Mobile canteen' 'மொபைல் வான்' என்பது வேறு அர்த்தப்படக்கூடிய அளவிலே 107-பி பிரிவில் போடப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் 107-ஏ பிரிவில் 'மொபைல் காண்டின்' என்று மட்டுந்தான் போடப்பட்டிருக்கிறது. அதில் 'மொபைல் வான்' 'வெஹிகிள்' என்பதையும் சேர்த்துக்கொள்ளவேண்டும் என்ற திருத்தத்தைக் கொடுத்திருக்கிறேன். அப்படி 'மொபைல் வான்' என்பதை அதில் சேர்த்துக் கொண்டு விட்டாலும்கூட, 107-பி பிரிவில் அதைத் திரும்பவும் 'ரிபிட்' செய்வதை எடுத்துவிடலாம் என்று லாஸர் அவர்கள் கொண்டு வந்த திருத்தத்தை நானும் ஆதரிக்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக 107-ஏ பிரிவுக்கு வேறு ஒரு 'ப்ரொவிஸோவை'ச் சேர்க்கவேண்டுமென்று ஒரு திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறேன். அதாவது Provided that this clause will not apply to village panchayats with a population of less than 5,000. இதை ஒப்புக்கொண்டாலும் ஒப்புக்கொள்ளாவிட்டாலும் நான் இதை மிகவும் வலியுறுத்தக் கடைமைப்பட்டிருக்கிறேன். மந்திரி அவர்கள் முதலில் பதில் சொல்லும்பொழுது சிறு சிறு கிராமங்களில்தான் தொத்து வியாதிகள் பரவுகின்றன என்ற கருத்தைத் தெரிவித்தார்கள். அது சரியல்ல என்று நான் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். பெரிய நகரங்களிலே இம்மாதிரி சுகாதார மற்ற முறையில் பலகாரங்கள் செய்து விற்கப்படுவதினால்தான்

21st April 1959] [Sri K. Ramachandran]

அங்கு செல்லுகின்ற கிராம வாசிகள் மூலம் கிராமங்களுக்கு தொத்து வியாதிகள் பரவுகின்றனவே தவிர, கிராமங்களில் நான் பார்த்த வரையில் அநேகமாகச் சுகாதாரமற்ற முறையில் பண்டங்கள் விற்கப்படுவதினால் தொத்து வியாதி பரவுகிறது என்று சொல்ல முடியாது. இதை அமைச்சர் அவர்கள் ஒப்புக்கொண்டு தான் ஆகவேண்டும். கிராமத்தில் இம்மாதிரி தின்பண்டங்களை வியாபாரம் செய்பவர்கள் சுகாதாரமான முறையில்தான் செய்கிறார்கள். சுகாதாரமற்ற முறையில் செய்வதற்கான சந்தர்ப்பம் எதுவும் இல்லை என்று கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இப்பொழுது பஞ்சாயத்துக்கள் ஏற்படுகின்ற கிராமங்களிலே பார்த்தால் 'எக்ஸ்கியூடிவ் அதாரிடி' லைசென்ஸ்கள் வழங்குவதன் மூலம் பல மோதல்களுக்குச் சந்தர்ப்பங்கள் ஏற்படுகின்றன. ஆகவே, கிராமங்களிலுள்ள சிறு வியாபாரிகளுக்கு இம்மாதிரி தொந்தரவுகள் தொல்லுகள் இல்லாமல் இருக்க வேண்டுமானால், சிறிய கிராமங்களுக்கு விதி விலக்கு கொடுக்கவேண்டும்; 5,000-க்கு குறைந்த ஜனத்தொகை உள்ள கிராமங்களுக்கு விதிவிலக்கு கொடுக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக 107-பி பிரிவில் இரண்டாவது ப்ரொவிஸோவில் 'மிஸிம்ம்' என்ற வார்த்தையை எடுத்துவிட வேண்டும் என்று ஒரு திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறேன். இதனால் அதிகாரிகளுக்கு ஒரு 'டிஸ்கிரிஷனரி பவர்' கொடுக்கப்பட்டிருப்பது போல் இருக்கிறது. பல வித்களை ஏற்படுத்தி அதில் சில விதிகள் நிறைவேற்றப்பட்டால் லைசென்ஸ் கொடுக்கலாம் என்று தொரி ஏற்படுகிறது. அப்படியல்லாமல் குறைந்த அளவுக்கு என்னென்ன வித்களைச் செய்யவேண்டுமோ அதைச் செய்துவிட்டால் அந்த விதிகள் நிறைவேற்றப்பட்டால் லைசென்ஸ் கொடுத்துவிடவேண்டுமென்று வைத்திருக்கொள்ளலாம். ஆகவேதான் 'மிஸிம்ம்' என்ற வார்த்தையை எடுத்துவிட வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக ஒரு வருஷத்திற்கு லைசென்ஸ் கொடுக்க வேண்டும் அல்லது புதுப்பிக்கவேண்டுமென்று இருந்தாலும்கூட 'எக்ஸ்கியூடிவ் அதாரிடி' ஹெல்த் ஆபிஸர் சொல்லுவதன் பேரில் ஒரு வருஷத்திற்கும் குறைந்த காலத்திற்கு லைசென்ஸ் வழங்கலாம் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. பின்னாலேயே, இப்படி ஒரு வருஷ காலத்திற்கு லைசென்ஸ் கொடுத்தாலும் விதிகள் மீறப்பட்டால் லைசென்ஸ் கான்ஸ் 'அல்லது' 'சஸ்பெண்டு' செய்வதற்கு 'எக்ஸ்கியூடிவ் அதாரிடிக்கு' அதிகாரம் இருக்கிறது என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே இம்மாதிரி ஒரு வருஷத்திற்கும் குறைந்த காலத்திற்கு லைசென்ஸ் கொடுக்கலாம் என்ற ஷரத்து அவசியமில்லை. இதனால் அவசியமாக வியாபாரிகள் தொந்தரவுக்கு உள்ளாவார்கள். ஆகவே ஒரு வருஷத்திற்குக் குறைந்த காலத்திற்கு லைசென்ஸ் வழங்கலாம் என்று இருப்பதை எடுத்து விடவேண்டுமென்று திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறேன். என்னுடைய எல்லாத் திருத்தங்களையும் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

SRIMATHI T. N. ANANDANAYAKI : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கிளாஸ் இரண்டிற்குப் பல திருத்தங்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. 107-ஏ பிரிவில்

No person shall, without or otherwise than in conformity with the terms and conditions of a licence granted by the executive authority in

[Srimathi T. N. Anandanayaki] [21st April 1959]

this keep any eating, drinking or catering establishment, hotel, tea-shop . . . for the consumption of any food . . . or any place where food is sold or prepared or stored for sale —

என்பதற்கு கனம் ஆர். சீனுவாசய்யர் அவர்கள் வார்த்தைகளை மாற்றி அமைத்து திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறார். அதையும் அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொள்ளும் என்று அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதுபோல திருத்தங்களை ஏற்றுக்கொண்டால் மிகவும் நல்லது. கனம் அமைச்சர் அவர்கள் நோய் வராமல் இருப்பதற்காக தின்பண்டங்கள் விற்கப்படுகின்ற இடங்களெல்லாம் சுகாதார விதிகளுக்கு உட்பட்டு இருக்கவேண்டுமென்று சொல்லுவது மிகவும் நலம், அதை வரவேற்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அது வரவேற்கவேண்டியதுதான். அதற்காக நல்லெண்ணெய்தோடு ஒரு திருத்த மசோதா கொண்டு வந்தாலும், அது சிறிய வியாபாரிகளை தாக்காமல் இருக்கவேண்டுமானால் மந்திரி அவர்கள் இந்தத் திருத்தங்களை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

காரணம் முதலில் போட்டிருக்கின்றார்கள் லைசென்ஸ் எடுத்துக் கொண்டு விற்பனை செய்வதாக இருந்தாலும்கூட, அதற்கு எந்த விதமான இடங்களாக இருக்கவேண்டும் என்று கண்டிஷன் அண்டு டெர்ட்ஸ் என்பதில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது.....

“.....eating, drinking or catering establishment, hotel, tea shop, coffee house, cafe, restaurant, refreshment room, mobile canteen, itinerant stall..” என்று விரிவாகச் சொல்லிவிட்டு கடைசியில் “any place where food is sold.” என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இவ்விதம் குறிப்பிட்டிருப்பது அவசியமாக என்பதைத்தான் நான் அமைச்சர் அவர்களிடம் கேட்க விரும்புகிறேன். காப்பி ஹோட்டல்களிலும் ரெஸ்டாரண்டுகளிலும் விற்பனை செய்வதைத் தான் மற்றவர்களும் வேறு இடங்களில் தயார் செய்து விற்பனை செய்து வருகிறார்கள். ஆகவே இவ்விதம் விரிவாகக் குறிப்பிட்டு விட்டு பின்னால் கடைசியில் “any place where food is sold” என்று சொல்லியிருப்பதை வைத்துக்கொண்டு சாதாரணமாக ஏழைப் பெண்கள் அன்றாடம் வாழ்க்கைக்காக இட்டிலி, இடியாப்பம் இவைகளை சுட்டு விற்பனை செய்து வருவதையும் இதன் மூலம் தடுத்தவிடக்கூடாது என்பதுதான் என்னுடைய வேண்டுகோள். சாதாரணமாக ஒரு வீட்டில் தனக்கு வேண்டியது போக கூடுதலாக இரண்டு படி அரிசி கூடுதலாக போட்டு இட்டிலி சுட்டு பக்கத்திலுள்ள நாலைந்து வீட்டுக்காரர்களுக்கு விற்ப்பைவருவதன் மூலமாக அவர்களின் குடும்பம் பிழைத்துக்கொண்டிருக்கிறது. இது பெரும்பாலும். வேறு எந்த வழியும் இல்லாமல் பெண்கள் தங்கள் வீட்டிலேயே முறுக்கு, வடை, இடியாப்பம் போன்றவைகளை தயார் செய்து விற்ப்பை வருகிறார்கள். இவர்கள் சுத்தமாக செய்துதான் விற்ப்பை வருகிறார்கள். அதன் காரணமாகத்தான் பலர் அவர்களிடமிருந்து வாங்கி சாப்பிட்டு வருகிறார்கள். பொதுவாக தமிழர்களே சுத்தமாக இருக்கின்ற உணவுப்பொருட்களை வாங்கி உபயோகிப்பதுதான் வழக்கம். இம்மாதிரி விற்பனை செய்துகொண்டிருப்பவர்களை, இந்த மசோதாவில் குறிப்பிட்டிருக்கும் “an place where food is sold” என்றிருப்பதை சாதாரணமாக வைத்துக்கொண்டு, மீரட்டினால் அவர்கள் பயந்து போய் இந்த தொல்லையே வேண்டாம் என்று நினைத்துக்கொண்டு இந்தத் தொல்லையே விட்டு

21st April 1959] [Srimathi T. N. Anandanayaki]

விடுவார்கள். ஆண்களிடத்தில் வந்து மிரட்டினாலாவது அதிகாரிகளிடம் எதிர்த்து ஏதாவது சொல்லி சமாளித்துக்கொள்வார்கள். பெண்களால் அது முடியாத காரியம். ஆகவே பெண்கள் மேல் கருணை கூர்ந்து பார்த்து பெண் எம். எல். ஏ. என்கின்ற முறையில் நான் சொல்வதையும் கேட்டு இதில் "any place where food is sold" என்றிருப்பதை எடுத்துவிடவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே இந்தப்பிரிவின் மீது அனேக திருத்தங்கள் கொடுக்கப் பட்டிருக்கின்றன. அதைப்பற்றி பல அங்கத்தினர்களும் பேசினார்கள். முதலாவதாக கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ. சீனிவாச அய்யர் அவர்கள் கொடுத்திருக்கும் திருத்தத்தை நான் ஏற்றுக்கொள்கிறேன். இதை ஏற்றுக்கொள்வது மிகவும் பொருத்தமாக இருக்கிறது. ஏனென்றால் கிளாஸ் 2-ல் ஸப்-ஸைக்ஷன் 1-ல் or any place or where the public are admitted for the consumption என்று இருக்கிறது. இதில் "or vehicle" என்றிருப்பதைப் பார்த்தால் உணவுப் பண்டங்களைக் கொண்டு போகும் வண்டியும் தின்பதாக அர்த்தம் கொள்ள முடியும். ஆகவே இதை மாற்றவேண்டும் என்று கொடுத்திருக்கிற திருத்தத்தை ஒத்துக்கொள்ளவேண்டியது அவசியம். அந்த முறையில் அதை நான் ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறேன். அடுத்தபடியாக கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ. சட்டநாத கரையாளர் அவர்கள் "No person shall without or otherwise" என்றிருப்பதில் "or" என்றிருப்பதை "and" என்று போடவேண்டுமென்று திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இதை ஒத்துக்கொள்ளுவதற்கில்லை. ஏனென்றால் மற்ற டிஸ்ட்ரிக்ட் முனிசிபாலிட்டி ஆக்ட் போன்ற சட்டங்களிலும் இதே மாதிரிதான் இருக்கிறது. இதில் மாத்திரம் புதிதாக நாம் போடவில்லை. அதோடு சட்டபூர்வமாகப் பார்த்தாலும் இது நியாயமாகத்தான் இருக்கிறது என்று தெரிகிறது. அதே போன்றுதான் தெரு என்று குறிப்பிட்டிருப்பதைப்பற்றி மேல்சபையிலும் விவாதிக்கப்பட்டது. அதுவும் நியாயமாகத்தான் இருக்கிறது என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக கனம் அங்கத்தினர் அம்மையார் அவர்கள் இட்டிஷி, ஆப்பம் சட்டி விற்பனை செய்பவர்களை விட்டுவிடுங்கள் என்று கேட்டுக்கொண்டார்கள். இதில் பெண்கள்தான் அதிகமாக ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, அவர்களுக்கு விலக்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டார்கள். இதில் ஆண்கள் பெண்கள் என்கின்ற பிரச்சனையே கிடையாது. சுகாதாரமான முறையில் யார் தயார் செய்து விற்பனை செய்வதாக இருந்தாலும் அவை அனுமதிக்கப்படும். அம்மையார் சொல்வதைப்போன்று சில இடங்களில் பெண்கள் சுத்தமாகத்தான் தயார் செய்து விற்பனை செய்து வருகிறார்கள். காலையில் எழுந்து குளித்துவிட்டு பொட்டு வைத்து "சீதேவி" போன்று இருப்பவர்கள் சுத்தமாகத் தின்பண்டங்களைத் தயார் செய்து விற்பனை வருகிறார்கள் என்பது எனக்குத் தெரியும். இருந்தாலும் சில இடங்களில் காலையில் பல்கூட விளக்காமல் இருந்துகொண்டு தின்பண்டங்களை விற்பனைக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இவைகளை எல்லாம் கண்ட்ரோல் செய்ய வேண்டும் என்றால் இம்மாதிரிப்பட்ட விதிகள் போடத்தான் வேண்டியிருக்கிறது. சில இடங்களில் சாக்கடை பக்கத்திலும் சாண்ங்கள் இருக்கின்ற பக்கத்திலும் தின்பண்டங்களை வைத்துக் கொண்டு விற்பனை நிச்சயமாகத் தடுத்தாகவேண்டியிருக்கிறது. இவைகளை எல்லாம் தாய்மார்கள் செய்கிறார்கள் என்பதற்காக

[Sri M. A. Manickavelu] [21st April 1959]

விட்டுவிடுவதற்கில்லை. மேலும் இந்தச் சட்டத்தை ஒரேயடியாக எல்லா இடங்களிலும் கொண்டு வரப்போவதில்லை. படிப்படியாக முதலாவது முனிசிபாலிட்டிகளிலும், அதன் பின்னால் மேஜர் பஞ்சாயத்துக்களிலும் அதன் பின்னால் பஞ்சாயத்துகளிலும் இந்தச் சட்டம் கொண்டுவரப்படும். மக்கள் இதைப்பற்றி நன்றாகப் புரிந்துகொள்ளவேண்டும். அதற்காக பிரசாரம் செய்யப்படும். மேலும் இதற்காக மூல்ஸ்கள் எல்லாம் ஏற்படுத்தவேண்டும். அந்தச் சமயத்தில் லைசென்சுகளுக்குக் கட்டணம் விதிக்கும் விஷயத்தில் "கிரேட் லைசென்ஸ்" முறையில் 50 ரூபாய் 25 ரூபாய், 5 ரூபாய், 2 ரூபாய், 1 ரூபாய் என்றெல்லாம் பலதரத்தில் கட்டணங்களை நியமித்துக்கொள்ளலாம். இவ்விதம் நாயினால் பிளாகப் போடப்படுமே தவிர ஒரேயாகப் போடவேண்டும் என்ற எண்ணம் அரசாங்கத்திற்கு இல்லை. பெண்களுக்கு எல்லாம் இதிலிருந்து விலக்கு அளிக்கவேண்டிய அவசியமில்லை. வேண்டுமென்றால் நமது அங்கத்தினர் அம்மையார் போன்றவர்கள் அவர்களிடம் சென்று இதைப்பற்றி நன்றாகப் பிரசாரம் செய்தால் எந்த விதமான கஷ்டமும் ஏற்படாது. அவர்கள் சுத்தமாக வைத்துக் கொள்வதற்கும் ஏதுவாக ஆருக்கும். ஆகவே நான் முனாலு குறிப்பிட்டது மாதிரி நான் ஒத்துக்கொண்ட திருத்தத்தைத் தவிர மற்ற திருத்தங்களை என்னால் ஒத்துக்கொள்ளுவதற்கு ஆல்கை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER : Government have accepted the amendments of the hon. Member Sri Srinivasa Iyer. I will now put them to the vote of the House.

The question is—

'In proposed new section 107-A, for the words "or vehicle or any place where the public are admitted for the consumption of any food or vehicle or any place where food is sold or prepared or stored for sale", substitute the words "or any place or vehicle where food is sold or prepared or stored for sale or to which the public are admitted for the consumption of any food";

'In sub-section (1) of the proposed section 107-B, for the words "or vehicle or any place where the public are admitted for the consumption of any food or vehicle or any place where food is sold or prepared or stored for sale", substitute the words "or any place or vehicle where food is sold or prepared or stored for sale or to which the public are admitted for the consumption of any food";

'In sub-section (5) of the proposed new section 107-B, for the words "and it shall be disposed of in accordance with the rules prescribed by Government", substitute the words "and the appeal shall be disposed of in accordance with the rules prescribed by Government";

The amendments were put and carried.

21st April 1959]

[Mr. Speaker]

The amendments of Sri K. Sattanatha Karayalar were put and lost.

The amendments of Sri S. Lazar were by leave, withdrawn. The amendments of Sri K. Ramachandran were put and lost.

Clause 2, as amended, was put and carried.

Clause 3 was put and carried.

Clause 4.

MR. SPEAKER : The motion is—

‘ That clause 4 do stand part of the Bill.’

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : Sir, I move the following amendment :—

‘ Omit sub-section (4) of the proposed new section 112-A.’

SRI N. K. PALANISAMI : Sir, I second it.

MR. SPEAKER : Now clause 4 and the amendment are before the House for discussion.

* SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே. நான் கொடுத்திருக்கும் இந்தத் திருத்தத்திலே கடைவைத்து நடத்துகிறவரோ தனிப்பட்ட நபரோ விற்கக்கூடிய பொருள் மோசமாக இருந்து அது மனிதன் உபயோகப்படுத்தக் கூடாத பொருள் என்று கண்டால் அதை எடுத்து உடனடியாகக் கெட்டுப்போக்கிவிடக்கூடிய அதிகாரம் இங்கே எக்ஸிசீயூடிவ் அதாரிடிக்குக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அந்தப் பொருளைக் கெட்டுப் போக்குவதிலே ஏதாவது செலவானாலும் திரும்பவும் அவர்களிடமிருந்து வாங்குவதற்கு அதிகாரம் நாலாவது பிரிவிலே இருக்கிறது. இது அவசியம் இல்லை. ஏதோ ஒரு பொருளை விற்பதற்குக் கொண்டுவரும்போது, அதை விற்கக்கூடாது என்று சொல்லி அவர்களிடத்திலிருந்து பறிமுதல் செய்து அதைக் கெட்டுப்போக்கி விட்டு, அப்படிக் கெட்டுப்போக்குவதற்குச் செலவான தொகை என்று சொல்லி மீண்டும் அவர்களை நஷ்டத்திற்குள்ளாக்குவது அவர்களை மிகவும் பாதிக்கக்கூடியதாகும். ஏற்கனவே அவர்களுக்கு இந்தப் பொருளைப் பொருத்தமட்டில் அவர்கள் இழந்த நஷ்டம் ஒரு பெரும் நஷ்டமாக இருக்கும். அதற்குமேல் அவர்களுக்குத் தண்டனை போல் மேலும் கெட்டுப்போக்கியதற்குச் செலவானது என்ற வகையில் வசூலிக்க நடவடிக்கை எடுக்கக்கூடிய அதிகாரத்தை அவர்களுக்குக் கொடுப்பது அவசியம் இல்லை என்று நான் கருதுகிறேன். அந்த அடிப்படையிலே என் திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொள்ளக் கோருகிறேன்.

SRI N. K. PALANISAMI : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, “ If any article intended for food appears to the Health Officer or to a person duly authorized by him . . . ” என்று இந்த மசோதாவில் கண்டிருக்கிறது. “ Health Officer or to a person duly authorized by him ” என்பதற்குப் பதிலாக “ Regional Food Inspector ” என்று போடவேண்டுமென்று நான் வற்புறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன். காரணம் என்னவென்றால், இன்றைய தினம் சாஸிடரி இன்ஸ்

[Sri N. K. Palanisami]

[21st April 1959]

பெக்ட்ராக இருந்தாலும்சரி. ஹெல்த் ஆபீசராக இருந்தாலும்சரி அவர்களுக்கு ஏராளமான வேலைகள் இருக்கின்றன. அதன் காரணமாக அவ்வேலைகளோடு இம்மாதிரி உணவில் கலப்பு போன்றவைகளைக் கவனிக்க முடியாது. ஆகையால் ரீஜினல் புட் இன்ஸ்பெக்டர்கள் இதற்கென்று தனியாகப் போட்டால் அவர்கள் ஹோட்டல்களிலோ மற்ற இடங்களிலோ தவறுதல் ஏற்பட்டால் உடனடியாகப் பார்த்து தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்க முடியும். ஆகவே சர்க்கார் யோசனை செய்து அவசியம் ரீஜினல் புட் இன்ஸ்பெக்டர்களைப் போடவேண்டுமென்று விரும்புகிறேன்.

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : கனம் தலைவர் அவர்களே. கனம் அங்கத்தினர் சட்டநாத கரையாளர் அவர்கள் கொண்டு வந்த திருத்தத்தை நான் ஏற்றுக்கொள்வதற்கில்லை. சுகாதாரமற்ற பொருள்களை அழித்துவிட்டால் அப்படி அழிப்பதற்கு ஆகும் செலவையெல்லாம் சொந்தக்காரரே கொடுக்கவேண்டுமென்ற நிலைமை இருக்கும்தோதே எப்படி எப்படியோ சரியான முறையில் நடக்கவில்லை. அதையும் எடுத்துவிட்டால் அந்தப் பயமும் போய்விடும். அழிப்பதற்கு அதிகச் செலவு ஆவது இல்லை. அதற்குக் கொஞ்சம் செலவுதான் ஏற்படுகிறது. அது இருந்தால் ஒரு 'டிட்டர்ரண்ட்' ஆக எச்சரிக்கையாக இருக்கும். அந்தச் செலவை காட்டவேண்டிய அவசியம் இல்லை. ஒழுங்காகச் செய்கிறவர்களுக்கு ஒன்றும் இல்லை. ஒழுங்கீனமாகச் செய்கிறவர்களுக்குத் தான் சிரமம். ஒழுங்கீனமாகச் செய்கிறவர்களுக்குச் சலுகை காட்டவேண்டாம். அந்தக் கட்டுப்பாடு இருந்தால் தான் கொஞ்சம் பயம் இருக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

கனம் அங்கத்தினர் பழனிசாமி அவர்கள் சொன்னது எந்த எந்த இடத்திற்கு எந்த எந்த வகையிலே செய்யவேண்டுமோ அம்மாதிரி செய்யவேண்டும் என்பது ஒரு பரவலான பிரச்சனை. அந்தப் பிரச்சனை இதலே எழவில்லை. அதை எப்படி யார் போய் பரிசோதிப்பது. யாரை நியமிக்கலாம் என்று நியமிக்கும்போது அப்பொழுது எது சௌகரியமோ அப்படிச் செய்து கொள்ளலாம் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER : The question is—

'Omit sub-section (4) of the proposed new section 112-A'.

The amendment was put and lost.

Clause 4 was put and carried.

Clause 5.

MR. SPEAKER : The motion is—

'That clause 5 do stand part of the Bill.'

SRI R. SRINIVASA IYER : Sir, I move the following amendment :—

In the proposed sub-section (2) of section 113 of the principal Act, for the words "a place where the public are admitted for the consumption of any food or vehicle or a place where food is sold or prepared or stored for sale", substitute the words "a

21st April 1959] [Sri R. Srinivasa Iyer]

place or vehicle where food is sold or prepared or stored for sale or to which the public are admitted for the consumption of any food."

SRI S. LAZAR : Sir, I second it.

MR. SPEAKER : Clause 5 and the amendment are before the House for discussion.

SRI R. SRINIVASA IYER : Sir, the amendment I have moved now is similar to the amendment I moved to Clause 2 of the Bill. It is self-explanatory and I need not explain it.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Sir, I accept the amendment.

MR. SPEAKER : The question is—

'In proposed sub-section (2) of section 113 of the principal Act, for the words "a place where the public are admitted for the consumption of any food or vehicle or a place where food is sold or prepared or stored for sale", substitute the words "a place or vehicle where food is sold or prepared or stored for sale or to which the public are admitted for the consumption of any food".'

The amendment was put and carried.

Clause 5 as amended was put and carried.

Clause 6 was put and carried.

New clause 6-A.

SRI S. LAZAR : Sir, I move the following amendment:—

'After clause 6, insert the following clause:—

"6-A. Amendment of Schedules I and II, Madras Act III of 1939—(1) In Schedule I to the principal Act, before the item,

'108 (1) Selling, etc., unsound meat or food—One hundred rupees',

the following item shall be inserted:—

107-A Keeping any eating, drinking, or catering establishment, hotel, tea-shop, coffee-house, cafe, restaurant, refreshment room, mobile canteen, itinerant stall, etc., without licence—One hundred rupees'.

[Sri S. Lazar]

[21st April 1959]

(2) In Schedule II to the principal Act, before the item,
“ 108 (1) selling, etc., unsound meat or food—Twenty
rupees ’,

the following item shall be inserted :—

‘ 107-A Keeping any eating, drinking, or catering
establishment, hotel, tea-shop, coffee-house, cafe, restaurant,
refreshment room, mobile canteen, itinerant stall, etc., without
licence—Twenty rupees ’.”

SRI R. SRINIVASA IYER : Sir, I second it.

SRI S. LAZAR : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நான் கொடுத்திருக்கும் திருத்தம் மிக முக்கியமானது என்பதைச் சுலபமாகத் தெரிந்துகொள்ளமுடியும். இந்தச் சட்டத்தின் முக்கியமான நோக்கம் ஒவ்வொருவரும் லைசென்ஸ் பெறவேண்டுமென்பது. அப்படி லைசென்ஸ் பெறவில்லையென்று சொன்னால் என்ன என்று பார்க்கும்போது அதற்கு இதிலே வகை செய்யப்படவில்லை. ஆகையால்தான் இந்தத் திருத்தத்தை நான் கொண்டு வந்திருக்கிறேன். இந்தச் சட்டத்திலே லைசென்ஸ் தேவை என்று இரண்டாவது பிரிவிலே 107-ஏ செக்ஷனிலே குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இதுபோன்று பல செக்ஷன்கள் இந்தச் சட்டத்திலே இருக்கின்றன. இதற்கு லைசென்ஸ் வேண்டுமென்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. பல செக்ஷன்களிலே கடைசியாக இந்தச் செக்ஷன்களுக்குத் தக்கவாறு யார் நடக்கவில்லையோ அவர்களுக்குத் தண்டனை கொடுக்கப்படும் என்ற முறையிலே 134(1) உபபிரிவிலே வகை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. 134(1)இலே குறிப்பிடப்பட்டிருப்பது ‘ என்னவென்றால், அதற்கு ஒரு ஷெட்யூல் ஏற்படுத்தி ஒருவர் குற்றம் செய்தால் இன்ன செக்ஷனை மீறினால் அதற்கு இன்ன தண்டனை என்று தொடர்ச்சியாகக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதுபோல் அந்தக் குற்றத்தை மறுமுறையும் செய்தால் அதற்கு இன்னும் அதிகப்படியான தண்டனை கொடுக்க வேண்டும் என்ற முறையிலே இரண்டாவது ஷெட்யூலிலே வகை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதிலே ஒவ்வொரு செக்ஷனில் கண்ட குற்றம் செய்தால்தான் அந்த செக்ஷனிலே வரக்கூடிய தண்டனை கொடுக்கமுடியும். ஆகையால் 107(ஏ) பிரிவை ஏற்படுத்திய பிறகு அந்தப் பிரிவன்படி யாராவது நடக்கவில்லையென்றால் அதற்குத் தண்டனை என்ன என்பதை 134(1)-இன் கீழே தயார் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. 1. 2-வது ஷெட்யூலிலே இதையும் அவசியம் சேர்க்கவேண்டியிருக்கிறது. ஆகையால், என்னுடைய திருத்தம் . . .

‘ In Schedule I to the principal Act, before the items,

“ 108 (1) Selling, etc., unsound meat or food—One
hundred rupees ’,

the following item shall be inserted :—

“ 107-A Keeping any eating, drinking, or catering estab-
lishment, hotel, tea-shop, coffee-house, cafe, restaurant, refresh-
ment room, mobile canteen, itinerant stall, etc., without licence.
—One hundred rupees ’.”

21st April 1959]

[Sri S. Lazar]

So also, the following amendment is necessary for Schedule II. 4.00

In schedule II to the principal Act, before the item, p.m.

“ 108 (1) Selling, etc., unsound meat or food—Twenty rupees ”,

the following item shall be inserted, namely :—

“ 107-A Keeping any eating, drinking or catering establishment, hotel, tea-shop, coffee-house, cafe, restaurant, refreshment room, mobile canteen, itinerant stall, etc., without licence.—Twenty rupees.”

இந்தத் திருத்தம் மிகவும் தேவையாக இருக்கிற காரணத்தால் அரசாங்கம் ஆகாத ஒத்துக்கொள்வதேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு என்னுடைய உரையை ஆத்துடன் முடித்துக் கொள்கிறேன்

* SRI R. SRINIVASA IYER: Sir, while supporting these amendments proposed by the hon. Member Sri Lazar, I desire to state that when we are enacting a rule of law, and it requires certain persons are to take certain orders or precautions with reference to their business there should be a sanction behind the rule. According to jurisprudence when we pass a law, for breaking the provisions of the law, it must be made punishable. Section 134 of the main Act provided two schedules, one for the first offence under certain sections which stipulated that for the breach thereof, the persons committing the offence will be punished. The second provided in respect of subsequent offences, they shall be punished again. Of course for the latter offence, punishable may be less.

In Section 107-A newly enacted, for the breach thereof, there must be a section making the breach punishable. Therefore the amendments are proposed, saying that after the offence under section 108, insert the offence under the section 107-A in schedule I.

Schedule II also makes a similar provision. Of course similar omissions are not uncommon. As the previous speaker Srimathi Anandanayaki said, when a comprehensive amending Bill is brought forward all these could be scrutinised and everything could be set right. Therefore, the proposed amendment is absolutely necessary and I request the Government to accept the same.

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தத் திருத்தத்தை நான் ஒத்துக்கொள்ளுகிறேன். ஏனென்றால் தாய்ச் சட்டப்பிரகாரம் அந்தந்த பிரிவு பிரகாரம் அதற்கு பின்ல் க்ளாஸ் அதாவது தண்டனை என்ற முறையில் ஷெடியூலில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. எவ்வளவு அபராதம் என்று. ஷெடியூல் 1, ஷெடியூல் 2-ல் இந்தப் பிரிவு ஏற்படுத்தி இருக்கிறது. செக்ஷன் 107-ஏ புதிதாக சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கு ஒரு பின்ல் க்ளாஸ் வேண்டும், அபராதம் வேண்டும். அது இல்லாததால்

(L.C. BILL NO. 2 OF 1959)

[Sri M. A. Manickavelu] [21st April 1959]

திருத்தத்தை ஒத்துக்கொள்ள வேண்டியது அவசியம்தான். கனம் அங்கத்தினர் இதைக்கொண்டு வந்ததற்காக கனம் லாஸர் அவர்களுக்கு என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். இன்னொன்றை நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இம்மாதிரியான மசோதாக்கள் வரும்போது நல்ல திருத்தங்களைக் கொண்டு வருவதற்கு வக்கீல் அங்கத்தினர்கள் ரொம்பவும் உபயோகமாக இருக்கிறார்கள் என்பது அதிலிருந்து நன்றாகத் தெரிகிறது. ஆகவே வக்கீல் அங்கத்தினர்கள் அதிகமாக இருந்தால் ரொம்பவும் நல்லது என்பதை மட்டும் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

MR. SPEAKER : So, Government are accepting the new clause proposed.

New clause 6-A was put and carried.

Clause 7 was put and carried.

Clause 1 and the Preamble were put and carried.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Sir, I move—

“ That the Madras Public Health (Amendment) Bill, 1959, (L.C. Bill No. 2 of 1959), as amended, be passed.”

MR. SPEAKER : The question is—

“ That the Madras Public Health (Amendment) Bill, 1959 (L.C. Bill No. 2 of 1959), as amended, be passed.”

The motion was put and carried and the Bill was passed.

(2) THE PAYMENT OF WAGES (MADRAS AMENDMENT) BILL, 1959

(L.A. BILL NO. 3 OF 1959).

* THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, I move—

“ That the Payment of Wages (Madras Amendment) Bill,^a 1959 (L.A. Bill No. 3 of 1959) be taken into consideration.”

கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதாவானது பேமெண்ட் அப் வேஜஸ் ஆக்டை லாரி ட்ரான்ஸ்போர்ட் இன்னும் இதர ட்ரான்ஸ்போர்டுகளுக்கும் விஸ்தரிப்பதற்காகக் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது இப்பொழுது இருக்கிற சட்டத்தில் பஸ்ஸுக்கு மாத்திரம்தான் பேமெண்ட் அப் வேஜஸ் ஆக்ட் செல்லுபடியாகும். லாரியில் வேலை செய்கிறவர்களுக்கும் இந்தச் சட்டம் செல்லுபடியாக வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் இந்தத் திருத்தம் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. இத்துடன் இதர ட்ரான்ஸ்போர்ட்டையும் சேர்த்திருக்கிறார்கள். காரணம் வேறு போக்குவரத்து சாதனங்கள் ஆரம்பித்தால் கூட அதற்கும் பேமெண்ட் அப் வேஜஸ் ஆக்ட் செல்லுபடியாக வேண்டும். அது கண்காணிப்பாக இருக்க வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் இதைக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். இத்துடன் இரண்டு சிறு திருத்தங்களும் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. சென்ற வருஷத்தில் பேமெண்ட் அப் வேஜஸ் ஆக்ட் சென்னையில் நடத்த சட்டசபையில் திருத்தி அமைக்கப்பட்டது. வீட்டில்